

ธาตุแท้ของมนุษย์

หน้าปก [Cover]

ธาตุแท้

ของ

มนุษย์

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

และ

พระอภัยมณี

ธาตุแท้ของมนุษย์

พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์โดย
พระบาฮาอูลลาห์

และ

ปาฐกถาธรรมโดย
พระอับดุลบาฮา
ที่คัดเลือกมาบางบท

[The Reality of Man
Excerpts from the Writings of Bahá'u'lláh and
talks by 'Abdu'l Bahá]

เว็บไซต์อย่างเป็นทางการ
ของชุมชนบาไฮประเทศไทย

International Bahá'í Website
in English and other languages

The Reality of Man in English language
PDF-English | DOCX-English

ฉบับแปลอย่างไม่เป็นทางการ (มีนาคม 2563)
[Provisional Thai Translation (March 2020)]

ศาสนาบาไฮ
[Bahá'í Faith]

สารบัญ

[Table of Contents]

หน้าปก [Cover].....	1
หน้าชื่อเรื่อง [Title Page].....	2
สารบัญ [Table of Contents].....	3
คำนำ [Foreword]	4
บทนำ [Introduction].....	5
พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ โดย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว [Bahá'u'lláh's Writings].....	6
1 พระปรีชาญาณพวง [Words of Wisdom]	7
ปาฐกถาธรรม ที่คัดเลือก โดย พระอับดุลบฮา [Selected talks by 'Abdu'l Bahá]	10
2 อำนาจและคุณค่าของความคิดอันแท้จริง ขึ้นอยู่กับการแสดงออกซึ่งการปฏิบัติธรรม [The Power and Value of True Thought Depend upon Its Manifestation in Action]	11
3 ของขวัญอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าที่ทรงพระราชทานแก่มนุษย์ [God's Greatest Gift to Man]	12
4 เกี่ยวกับร่างกาย วิญญาณและจิตวิญญาณ [Concerning Body, Soul and Spirit] ..	14
5 ความเจ็บปวดและความเศร้าโศก [Pain and Sorrow].....	16
6 วิวัฒนาการทางจิตวิญญาณ [The Evolution of the Spirit].....	19
7 ธรรมชาติสองอย่างในมนุษย์ [The Two Natures in Man]	24
8 วิวัฒนาการทางโลกและพัฒนาการทางวิญญาณ [The Evolution of Matter and Development of the Soul]	26
9 ประชุมทางธรรมในกรุงปารีส [The Spiritual Meetings in Paris]	28
10 ความเป็นอมตะ [Immortality].....	29
11 จิตวิญญาณจากสวรรค์ [The Divine Spirit].....	34
12 ธรรมชาติและพระวจนะ [Nature and the Word]	37
13 พระวิญญาณบริสุทธิ์ อำนาจซึ่งเป็นสื่อกลางระหว่างพระเจ้าและมนุษย์ [The Holy Spirit, the Intermediary Power between God and Man]	42
14 ความลึกลับของการเสียสละ [The Mystery of Sacrifice].....	44
15 ความจริงทางจิตวิญญาณได้เผยออกแล้ว [Spiritual Truth is Revealed].....	48
16 ภพของพระเจ้า [The World of God]	51

คำนำ

[Foreword]

ประมวลอัญมณีจากพระธรรมศาสนาบาไฮฉบับนี้ช่วยให้เรามีความเข้าใจ “ธาตุแท้” ของตนเองมากขึ้น

ความเข้าใจ *ธาตุแท้ของมนุษย์* มีความสำคัญหากเราต้องการขับเคลื่อนพลังไปในทางสร้างสรรค์ เพราะธาตุแท้ของมนุษย์มีความสอดคล้องกับธรรมชาติของมนุษย์ ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องนี้จะช่วยให้เกิดความสมัครสมานและความร่วมมือแทนการทำสงครามและการมีความขัดแย้งกัน

พลังทางความคิด แก่นแท้สามระดับ ความปีติยินดีและความเศร้าเสียใจ ธรรมชาติและมนุษย์ที่มีคุณธรรม วิวัฒนาการของวิญญาณ ความเป็นอมตะ จิตวิญญาณจากสวรรค์ พระวจนะของพระเจ้าและพระปรีชาญาณพจน์ เหล่านี้คือบางหัวข้อในหนังสือ *ธาตุแท้ของมนุษย์*

หนังสือเล่มนี้ช่วยท่านได้หากท่านต้องการเปลี่ยนแปลงชีวิตของท่านให้เป็นคนที่มีความสุขมากขึ้น ช่วยให้ท่านสามารถควบคุมชีวิตและเผชิญกับชีวิตได้อย่างมั่นใจ

บทนำ

[Introduction]

[ยังไม่แปลเป็นภาษาไทย]

[not yet translated into Thai language]

In every great crisis of human affairs, the fundamental point at issue turns upon differences in our conception of the nature of man. However the issue is clothed in political, economic or social terms— however unconscious the mass of people may seem to be that it is man himself at stake—no true solution is arrived at until the spiritual problem has been cleared.

The great issues before the world today, such as the struggle between nationalism and internationalism, the problem of religious unity and the bitter conflict between capitalist and communist economic theories, all serve to reveal profound chasms in our spiritual philosophy. The question: what is man? confronts us at every turn, and the age is one of vital crisis for the very reason that this question cannot be postponed nor evaded anymore.

The message of Baha'u'llah, dealing as it does with the nature of man from a universal point of view, assumes ever greater significance as men penetrate the superficial aspects of the modern controversy and realize that the supreme problem is whether man has reached the end of his evolution or has a future transcending his past; whether social relationships are based upon compulsory obedience to arbitrary authority or upon mutual loyalties and voluntary cooperation.

Although the present compilation offers but a few coins from the abundant wealth of that message, these coins are purest gold. To the bankruptcy of modern thought they bring a power of assurance, a measure of reality, that outweighs the poverty of a world at the end of its own resources.

Horace Holley
[Hand of the Cause of God]

พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์

โดย

พระบาฮาอูลลาห์

[Bahá'u'lláh's Writings]

1

พระปรีชาญาณพลน^{1 2}

[Words of Wisdom]

ที่มาแห่งคุณงามความดีทั้งปวงคือการวางใจในพระผู้เป็นเจ้า คือการศรัทธาต่อพระบัญชาของพระองค์ มีความพอใจกับพระประสงค์อันทรงความศักดิ์สิทธิ์และกับความยินดีของพระองค์

แก่นแท้แห่งปัญญาคือความเกรงกลัวพระผู้เป็นเจ้า หวาดหวั่นต่อการลงทัณฑ์จากพระองค์ พรันพรียงต่อความยุติธรรมและประกาศิตของพระองค์

แก่นแท้แห่งความเชื่อในศาสนาคือการเป็นพยานต่อพระธรรมที่เปิดเผยโดยพระผู้เป็นนาย และปฏิบัติตามที่พระองค์ทรงบัญญัติไว้ในพระคัมภีร์อันยิ่งใหญ่ของพระองค์

ที่มาของความรุ่งเรืองทั้งหมดคือการยอมรับสิ่งใดก็ตามที่พระผู้เป็นนายทรงพระราชทานให้ และพอใจกับสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าทรงดลบันดาล

แก่นแท้ของความรักคือ การที่มนุษย์หันหัวใจไปยังพระผู้ทรงเป็นที่รักและตัดขาดจากทุกสิ่งยกเว้นพระผู้เป็นเจ้า ไม่ปรารถนาสิ่งอื่นใดนอกจากความประสงค์ของพระผู้เป็นนายของเขา

การระลึกถึงที่แท้จริงคือการกล่าวถึงพระผู้เป็นนาย พระผู้ทรงได้รับการสรรเสริญจากทุกสรรพสิ่ง และการลืมทุกสิ่งนอกจากพระองค์

ความวางใจที่แท้จริงคือ การที่คนรับใช้ดำเนินอาชีพการงานในโลกนี้ การยึดมั่นอยู่กับพระผู้เป็นนาย มิได้แสวงหาสิ่งอื่นใดนอกเหนือจากความเอื้ออารีของพระองค์ เพราะพระหัตถ์ของพระองค์คือชะตาของเหล่าคนรับใช้ของพระองค์

แก่นแท้ของการมีอบอกษาคือการที่มนุษย์หันหน้าสู่พระราชสำนักของพระผู้เป็นนาย ได้เข้าเฝ้าพระองค์ ได้เห็นพระพักตร์และยินเป็นพยานต่อหน้าพระองค์

แก่นแท้แห่งความเข้าใจคือ การยืนยันความยากไร้ของตนเอง และยินยอมต่อพระประสงค์ของพระผู้เป็นนาย พระผู้ทรงอำนาจสูงสุด พระผู้ทรงกรุณา พระผู้ทรงอำนาจเหนือสิ่งทั้งปวง

¹ Aṣl-i-Kullu'l-Khadr

² จากการค้นคว้าแม้ว่าจะเป็นที่ยอมรับกันว่าพระธรรมศาสนฉบับนี้ได้รับการเผยก่อนหน้าพระคัมภีร์ ศีตาปี-อัคตัส แต่ ณ ปัจจุบันก็ยังคงไว้ซึ่งความเชื่อที่ว่า *ศาสนฉบับนี้เผยหลังจากพระคัมภีร์ ศีตาปี-อัคตัส* www.bahai.org/t/061461170

ที่มาของความกล้าหาญและพลังคือการช่วยส่งเสริมพระวณะของพระผู้เป็นเจ้า และมั่นคงอยู่ในความรักของพระองค์

แก่นแท้ของการกุศลคือการที่คนรับใช้เล่าซานเกี่ยวกับพระพรเอนกอนันต์ของพระผู้เป็นนายของเขา และแสดงความชอบพระคุณพระองค์ตลอดเวลาภายใต้ทุกสถานการณ์

แก่นแท้แห่งความศรัทธาคือพูดน้อยและทำให้มาก ที่จริงแล้วใครก็ตามที่พูดมากกว่าทำควรรู้ว่าตายเสียดีกว่ามีชีวิตอยู่

แก่นแท้แห่งความปลอดภัยที่แท้จริงอยู่ที่การสงบปากสงบคำ ดูทุกสิ่งที่จะเกิดขึ้นในท้ายที่สุด แล้วบอกเลิกลากับทางโลก

ความมีใจกว้างเริ่มต้นเมื่อมนุษย์ใช้จ่ายความมั่งคั่งของตนแก่ตนเอง แก่ครอบครัว และแก่คนยากไร้ในหมู่ผู้ที่เป็นพี่น้องร่วมความศรัทธา

แก่นแท้แห่งความมั่งคั่งคือความรักต่อเรา ใครที่รักเราคือผู้ครอบครองทุกสิ่ง ใครก็ตามที่ไม่รักเราคือคนยากไร้และขัดสนโดยแท้ นี่คือนพระวณะที่นิ้วพระหัตถ์ของพระผู้ทรงความรุ่งโรจน์ได้ทรงเผยไว้

ที่มาของบาปทั้งหมดคือการที่มนุษย์หลีกเลี่ยงหนีจากพระผู้เป็นนายและฝังใจอยู่กับสิ่งที่ชั่วร้าย

เพลิงที่ร้อนแรงที่สุดคือการตั้งคำถามเกี่ยวกับสัญญาของพระผู้เป็นเจ้า โต้แย้งอย่างไร้สาระกับพระธรรมที่พระองค์ได้ทรงเผยไว้ ปฏิเสธพระองค์และไว้ตัวอย่างเยอหยิ่งต่อหน้าพระพักตร์ของพระองค์

ที่มาของความรู้หั้งปวงคือความรู้เกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้า ขอความสูงส่งจงมีแต่ความรุ่งโรจน์ของพระองค์ และความรู้นี้มีได้มาจากที่ใดยกเว้นจากความรู้ของพระผู้แสดงองค์พระผู้เป็นเจ้า

รากเหง้าของความเสื่อมศักดิ์คือการออกจากร่มเงาแห่งความเมตตาของพระผู้ทรงกรุณาแล้วไปหลบซ่อนอยู่กับความชั่วร้าย

ที่มาของความผิดพลาดคือการไม่เชื่อในพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเที่ยงแท้ หันไปพึ่งพิงกับสิ่งอื่นยกเว้นพระองค์ และหลีกเลี่ยงหนีจากพระบัญชาของพระองค์

ความสูญเสียที่แท้จริงก็คือ การที่เขาใช้วันเวลาของตนอย่างโง่เขลาที่สุดโดยไม่คิดถึงตัวตนที่แท้จริงของเขาเอง

ทั้งหมดที่เราได้เผยแก่เจ้าก็เพื่อความเป็นธรรม เพื่อให้มนุษย์หลุดพ้นจากความคิดและการลอกเลียนแบบอย่างไร้สาระ เพื่อให้เห็นหัตถกรรมอันเรืองรองของพระองค์ ด้วยตาแห่งความเป็นเอกภาพและเพื่อให้มองเห็นทุกสิ่งด้วยสายตาที่ค้นหา

ด้วยประการฉะนี้ เราจึงได้แนะนำเจ้า ได้แสดงให้เห็นปรีชาญาณพจน์ เพื่อที่เจ้าจะได้ขอบพระคุณพระผู้เป็นนาย พระผู้เป็นเจ้า และแก่ความรุ่งโรจน์ของพระองค์ในท่ามกลางหมู่มนุษย์ทั้งมวล.³

³ *ศาสนธรรมของพระบาฮาอุลลาห์*

ปาฐกถาธรรม

ที่คัดเลือก

โดย

พระอับดุลบาฮา

[Selected talks by 'Abdu'l Bahá]

2

อำนาจและคุณค่าของความคิดอันแท้จริง ขึ้นอยู่กับ การแสดงออกซึ่งการปฏิบัติธรรม ⁴

[The Power and Value of True Thought
Depend upon Its Manifestation in Action]

แก่นของมนุษย์อยู่ที่ความคิดของเขา มิใช่ที่ร่างกาย พลังความคิดนี้กับพลังความคิดของสัตว์เป็นพลังที่คู่กัน แม้วามมนุษย์มีส่วนของสิ่งสร้างสรรค์ของสัตว์ กระนั้น มนุษย์ก็ได้ครองอำนาจทางความคิดซึ่งเหนือกว่าสิ่งสร้างสรรค์ทั้งปวง

ถ้าความคิดของมนุษย์มุ่งขึ้นสู่เป้าหมายทางธรรมของพระผู้เป็นเจ้า เขาก็จะกลายเป็นนักบุญ แต่ถ้าเขาคิดไปในทางตรงกันข้าม เขาก็จะไม่ได้เห็นขึ้นไป แต่กลับตกดิ่งลงสู่ใจกลางของศูนย์แห่งวัตถุของโลกนี้ เขาฝึกไฟทางโลกมากขึ้นและทวีมากขึ้นจนกระทั่งอยู่ในสภาวะที่ต่ำกว่าสัตว์เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ความคิดถูกแบ่งออกเป็นสองชนิด:- กล่าวคือ

1. ความคิดที่มีอยู่ในโลกแห่งความคิดอย่างเดียว
2. ความคิดที่แสดงออกมาด้วยการกระทำ

ชายหญิงบางคนมีความพอใจกับความคิดอันสูงส่ง แต่ถ้าหากความคิดเหล่านี้ยังไม่ถึงระดับปฏิบัติการ ความคิดเหล่านั้นก็เปล่าประโยชน์ พลังของความคิดขึ้นอยู่กับ การแสดงออกด้วยการกระทำ อย่างไรก็ตาม ความคิดของนักปรัชญาในโลกแห่งความเจริญก้าวหน้าและการพัฒนาอาจแปลออกมาเป็นการกระทำโดยบุคคลอื่นในขณะที่ตัวนักปรัชญาเองก็ยังไม่สามารถหรือยังไม่เต็มใจที่จะแสดงออกซึ่งอุดมคติอันสูงส่งเหล่านั้นในชีวิตของตนเอง นักปรัชญาส่วนใหญ่มีความคิดชนิดนี้ คำสอนของพวกเขาสูงส่งกว่าการกระทำของตัวเอง นี่คือการแตกต่างระหว่างนักปราชญ์ซึ่งเป็นครูทางจิตวิญญาณกับบรรดาผู้เป็นแค่ นักปรัชญาธรรมดาๆ : กล่าวคือ นักปราชญ์ผู้เป็นครูทางจิตวิญญาณเป็นบุคคลแรกที่กระทำตามคำสอนของตนเอง ท่านนำกรอบความคิดและอุดมคติทางธรรมลงมาให้โลก ความคิดทางธรรมที่มาจากพระผู้เป็นเจ้าถูกแสดงออกจนเป็นที่ประจักษ์แก่โลก ความคิดของท่านจึงเป็น (ส่วนหนึ่ง) ซึ่งแยกออกมาได้จากตัวของท่าน เมื่อเราพบนักปรัชญาที่เน้นย้ำความสำคัญและความยิ่งใหญ่ของความถูกต้องชอบธรรมแต่กลับไปยังส่งเสริมให้กษัตริย์ที่มีความละโมภะทำการกดขี่ข่มเหง เราย่อมตระหนักได้ในทันทีว่านักปรัชญาคอนนั้นเป็นคนที่มีความคิดประเภทแรก ทั้งนี้เพราะเขามีความคิดอันสูงส่งแต่ไม่ได้ปฏิบัติตามคุณธรรมอันล้ำเลิศเหล่านั้น

นักปราชญ์ทางจิตวิญญาณจะไม่มีวันตกอยู่ในสภาวะการณนี้ ทั้งนี้เพราะพวกเขาแสดง ความล้ำเลิศทางความคิดออกมาด้วยการปฏิบัติเสมอ ⁵

⁴ กรุงปารีส ฝรั่งเศส: 18 ตุลาคม พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

⁵ จาก *สุนทรพจน์ที่กรุงปารีส* ของพระอัครบิดรบาฮา

3

ของขวัญอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ที่ทรงพระราชทานแก่มนุษย์⁶ [God's Greatest Gift to Man]

ของขวัญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าสุ่มมนุษย์ก็คือปัญญาและความเข้าใจ

ปัญญาคือพลังที่ทำให้มนุษย์ได้รับความรู้เกี่ยวกับอาณาจักรของสิ่งสร้างสรรค์ที่มีอยู่มากมาย เกี่ยวกับลำดับชั้นของสิ่งที่ดำรงอยู่อันหลายหลากตลอดจนเกี่ยวกับสิ่งที่มองไม่เห็นที่มีอีกมากมาย

ภายในตัวมนุษย์ได้ครองของขวัญที่รวบยอดแก่นสาระสำคัญของสิ่งสร้างสรรค์ในอาณาจักรทั้งหลายที่อยู่ลำดับก่อนหน้าทั้งหมด มนุษย์จึงสามารถติดต่อกับอาณาจักรเหล่านั้นได้ บ่อยครั้งที่ของขวัญนี้ทำให้เขาสามารถเห็นเหตุการณ์ล่วงหน้าด้วยความรู้ที่พิสดารได้ทางวิทยาศาสตร์

ความจริงแล้วปัญญาคือของขวัญอันล้ำค่าที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงพระกรุณาพระราชทานให้กับมนุษย์ ในบรรดาสรรพสิ่งสร้างสรรค์ทั้งปวง มีแต่มนุษย์เท่านั้นที่ได้ครองพลังอันน่าอัศจรรย์นี้

สรรพสิ่งสร้างสรรค์ทั้งหมดที่มีลำดับก่อนถึงระดับมนุษย์ต่างตกอยู่ในขอบเขตอันเข้มงวดของธรรมชาติ ดวงอาทิตย์ที่ใหญ่โตมโหฬาร ดวงดาวจำนวนมากมายมหาศาล มหาสมุทรและทะเล ภูเขา แม่น้ำ ต้นไม้ สัตว์ไม่ว่าเล็กหรือใหญ่ ทั้งหมดนี้ไม่มีสิ่งใดเลยที่สามารถหลบเลี่ยงการเคารพกฎธรรมชาติได้

มีแต่มนุษย์เท่านั้นที่มีเสรีภาพ ความเข้าใจหรือสติปัญญาที่เขามีทำให้เขาสามารถควบคุมและปรับกฎธรรมชาติบางข้อให้เข้ากับความต้องการของเขา พลังทางสติปัญญาทำให้เขาค้นพบหนทางซึ่งไม่เพียงแค่อันตรายที่เขามองเห็นเท่านั้น แต่ด้วยรถไฟด่วนและข้ามมหาสมุทรอันกว้างใหญ่ไพศาลด้วยเรือเดินทะเลเท่านั้น หากยังเดินทางใต้น้ำด้วยเรือดำน้ำได้เหมือนปลา และเลียนแบบนกด้วยการบินไปในอากาศด้วยอากาศยาน

มนุษย์ประสบความสำเร็จทางการใช้ไฟฟ้าหลายทาง ใช้เพื่อให้มีแสงสว่าง เพื่อพลังขับเคลื่อน เพื่อส่งสารจากปากหนึ่งของโลกไปยังอีกปากหนึ่ง แม้กระทั่งสามารถได้ยินเสียงที่ไกลออกไปหลายไมล์ด้วยไฟฟ้า

⁶ กรุงปารีส ฝรั่งเศส: วันพฤหัสบดีที่ 26 ตุลาคม พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

ด้วยของขวัญที่ได้รับทางด้านความเข้าใจและสติปัญญา ทำให้เขาสามารถไขแสงของดวงอาทิตย์ถ่ายภาพคนและสิ่งของต่างๆ ได้ด้วย ได้แม้กระทั่งจับภาพดวงดาวต่างๆ บนท้องฟ้าที่อยู่ไกลแสนไกล

เราทั้งหลายมองออกแล้วว่าวิธีที่มนุษย์สามารถตัดพลังทางธรรมชาติให้เป็นไปตามความประสงค์ของเขานั้นมีมากมายหลากหลายทาง

น่าเศร้าใจเพียงใดที่เห็นวิธีที่มนุษย์ใช้ของขวัญที่ได้รับพระราชทานจากพระผู้เป็นเจ้าของไปกำหนดแผนเครื่องมือทำสงคราม ไปฝ่าฝืนกฎของพระผู้เป็นเจ้าของ ข้อ " เจ้าจะต้องไม่ฆ่า" ทั้งยังเป็นการทำนายพระประกาศิตของพระเยซูคริสต์เจ้าที่ทรงพระบัญชาไว้ว่า " จงรักกันและกัน"

พระผู้เป็นเจ้าของทรงพระราชทานพลังนี้แก่มนุษย์เพื่อว่ามนุษย์จะนำไปสืบสานความเจริญก้าวหน้าทางอารยธรรมเพื่อยังประโยชน์แก่มนุษย์ชาติ เพื่อเพิ่มพูนความรัก ความสามัคคีปรองดองและสันติภาพ แต่มนุษย์กลับชอบที่จะใช้ของขวัญชิ้นนี้ไปในทางทำลายมากกว่าการสร้างสรรค์ ไปใช้ในทางที่ไม่เป็นธรรมและกดขี่ข่มเหงด้วยความเกลียดชัง ด้วยการก่อความแตกแยก การทำลายล้างและการก่อวินาศกรรมในหมู่เพื่อนมนุษย์ซึ่งผู้ก่อการควรจะรักมากเท่ากับที่เขารักตัวเองตามพระบัญชาของพระคริสต์เจ้า

เราหวังว่าเจ้าจะใช้ความเข้าใจที่มีไปในด้านการส่งเสริมความสามัคคีและความสงบสุขในหมู่มนุษย์ชาติ เพื่อให้ความกระฉ่างแจ้งและความเจริญงอกงามบังเกิดแก่ประชาชน เพื่อสร้างความรักให้เกิดรอบตัวเจ้า และเพื่อให้สันติภาพเกิดขึ้นทั่วโลก

การเรียนรู้ศาสตร์ด้านต่างๆ นั้น ยิ่งไขว่คว้าหาความรู้มากขึ้นและทวีมากขึ้นเท่าใด ก็ยิ่งอาจทำให้ต้องเรียนไปจนถึงวันตายเป็นแน่! จงใช้วิชาความรู้ให้เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่น เพื่อสงครามบนพื้นผิวโลกอันสวยงามนี้จะได้ยุติลง และแล้วโครงอันรุ่งโรจน์ของสันติภาพและความลงรอยกันจะได้ถูกตั้งขึ้น จงเพียรพยายามเพื่อว่าอุดมคติอันสูงส่งของเจ้าจะบรรลุเป็นความจริงในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าของโลกนี้ เหมือนกับที่จะเป็นจริงในสวรรค์⁷

⁷ จากสุนทรพจน์ที่กรุงปารีสของพระอัครทูตบาฮา

4

เกี่ยวกับร่างกาย วิญญาณและจิตวิญญาณ ⁸

[Concerning Body, Soul and Spirit]

แก่นของมนุษย์ชาติมีสามระดับ ได้แก่ ร่างกาย วิญญาณ และจิตวิญญาณ

ร่างกายคือเนื้อหนังมังสาซึ่งอยู่ในระดับสัตว์ ถ้ามองทางด้านร่างกาย มนุษย์ก็ร่วมมีส่วนในอาณาจักรสัตว์ ร่างกายของมนุษย์และสัตว์ประกอบด้วยธาตุต่างๆ ซึ่งยึดกันไว้ด้วยกฎแห่งการดึงดูด

มนุษย์มีความสามารถเช่นเดียวกับสัตว์ทางด้านประสาทรับรู้ด้านต่างๆ เช่นรู้สึกร้อน เย็น หิว กระหาย เป็นต้น มนุษย์ไม่เหมือนกับสัตว์ตรงที่มนุษย์มีวิญญาณที่มีเหตุผล ซึ่งก็คือ มนุษย์มีสติปัญญา

ปัญญาที่มนุษย์มีนี่คือสื่อกลางระหว่างร่างกายและจิตวิญญาณ

เมื่อวิญญาณเป็นทางให้จิตวิญญาณของมนุษย์เข้าใจอย่างกระจ่างแจ้ง มนุษย์ก็ได้จุทุกสรรพสิ่งทั้งหมดไว้ในตัวเอง เพราะมนุษย์คือจุดที่สรุปสิ่งทั้งหมดที่มาก่อน ดังนั้นมนุษย์จึงมีวิวัฒนาการที่ล้ำหน้ากว่าสรรพสิ่งทีมาก่อนหน้าทั้งหมด มนุษย์มีอาณาจักรที่อยู่ในระดับต่ำกว่าทั้งหมดในตัวมนุษย์เอง จิตวิญญาณของมนุษย์ที่ได้รับ ความกระจ่างแจ้งด้วยวิธีการทางวิญญาณทำให้สติปัญญาของมนุษย์ผ่องแผ้ว ส่งผลให้มนุษย์ได้อยู่ในจุดที่สูงที่สุดในบรรดาสรรพสิ่งสร้างสรรค์

แต่ในทางกลับกัน เมื่อมนุษย์ไม่ยอมเปิดจิตใจรับพระพรจากจิตวิญญาณ แต่หันวิญญาณหนีไปยังฟากฝั่งทางวัตถุ ไปตามนิสัยของเขา เขาก็จะร่วงหล่นจากสถานะอันสูงส่งลงสู่ความด้อยในที่ๆ เป็นที่อาศัยของสัตว์ซึ่งอยู่ในอาณาจักรระดับต่ำกว่า ถ้าเป็นเช่นนี้แล้ว มนุษย์จะตกอยู่ในสภาพน่าสมเพชเพียงใด! เพราะคุณลักษณะทางธรรมของวิญญาณที่เป็ดรับลมหายใจแห่งพระวิญญาณจากพระผู้เป็นเจ้าของที่ไม่เคยได้ถูกใช้ก็จะแคระแกร็น อ่อนแอและไร้ความสามารถในที่สุด ส่วนวิญญาณที่ใช้ลักษณะทางโลกเพียงอย่างเดียวก็จะออกฤทธิ์อย่างน่ากลัว อยู่อย่างไรความสุข คนที่หลงผิดกลายเป็นคนป่าเถื่อนมากขึ้น ทำผิดทำนองคลองธรรมมากขึ้น ต่ำช้ามากขึ้น โหดร้ายและเป็นภัยอันตรายมากยิ่งขึ้นจนพวกเขาอยู่ในระดับต่ำกว่าสัตว์ ธรรมชาติฝ่ายต่ำทำให้ความอยากและความต้องการของเขาแรงกล้าขึ้น เขากลายเป็นคนดุร้ายมากขึ้นเรื่อยๆ จนในที่สุดตัวของเขาก็มิได้ดีไปกว่าสัตว์ป่าที่ต้องมลายไป คุณลักษณะเช่นนี้วางแผนกระทำความชั่วเพื่อทำร้ายและทำลาย พวกเขาปราศจากจิตซึ่งพระผู้เป็นเจ้าของให้ความเห็นใจ เพราะคุณลักษณะทางธรรมของวิญญาณถูกกดให้อยู่ใต้อำนาจทางวัตถุ ในทางตรงกันข้าม ถ้าคุณลักษณะทางจิตวิญญาณมีพลังมากขึ้นจนสามารถควบคุมความต้องการทางด้านวัตถุให้อยู่ใต้อำนาจได้ มนุษย์ชาติก็จะได้รับการยกย่องสรรเสริญว่าคุณธรรมที่รวมคุณลักษณะจากพระผู้เป็นเจ้าของได้เผยให้เห็นในตัวของเขา เขาแผ่พระ

⁸ กรุงปารีส ฝรั่งเศส: 4 ถนน de Camoëns, เช้าวันศุกร์, 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

เมตตาของพระผู้เป็นเจ้าออกมา เขาคระตุนให้มีความเจริญทางธรรมแก่มนุษย์ชาติ เพราะเขาได้กลายเป็นดวงประทีปที่ฉายแสงบนบาทวิถีของพวกเขา

เจ้าเห็นวิธีที่วิญญาณเป็นสื่อกลางระหว่างร่างกายและจิตวิญญาณ ในทำนองเดียวกัน กับที่ต้นไม้เป็นสื่อกลางระหว่างเมล็ดและผล เราทราบได้ว่าต้นไม้ที่ดีเลิศเมื่อเห็นผล ปรากฏบนต้นและสุก ถ้าต้นไม้ไม่ให้ผล ต้นไม้ต้นนั้นก็เป็นแค่สิ่งที่เจริญเติบโตแต่ไร้ประโยชน์เพราะมิได้ตอบสนองจุดมุ่งหมายใดๆ

เมื่อวิญญาณมีชีวิตที่เป็นจิตวิญญาณ ผลที่ออกจึงล้ำเลิศและกลายเป็นต้นไม้จากพระผู้เป็นเจ้า เราหวังว่าเจ้าจะพยายามทำความเข้าใจกับตัวอย่างที่ให้มานี้ หวังว่าคุณจะมีความดีอันล้ำเลิศอย่างสุดที่จะพรรณนาได้ของพระผู้เป็นเจ้าจะเสริมเพิ่มกำลังแก่เจ้าเพื่อว่าคุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้าในวิญญาณซึ่งเกี่ยวพันกับจิตวิญญาณของเจ้าจะมีอำนาจเหนือวัตถุทางโลกชั่วนี้รันดร์ สติสัมปชัญญะที่วินิจฉัยชี้ขาดสิ่งทั้งปวงโดยแท้จะส่งผลให้วิญญาณของเจ้าได้เข้าสู่ความสมบูรณ์ของอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า ขอให้ใบหน้าที่หันสู่แสงสว่างของพระผู้เป็นเจ้าจงเรื่องรองจนกระทั่งความคิด คำพูดและการกระทำของเจ้าแผ่รังสีจากจิตวิญญาณที่กำลังครอบครองวิญญาณเจ้าอยู่ ทั้งนี้เพื่อให้ความสมบูรณ์แห่งชีวิตของเจ้าได้เป็นที่ประจักษ์ในที่ชุมนุมทุกแห่งในโลก

ชีวิตของมนุษย์บางคนวนอยู่กับวัตถุทางโลกเพียงอย่างเดียวเท่านั้น จิตใจของพวกเขา คิดวนเวียนอยู่กับรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เห็นกันแค่ภายนอก ผักไฟอยู่กับแบบแผนดั้งเดิมจนกระทั่งมีติดบอดกับความมีอยู่ในอาณาจักรอื่นๆ มองไม่เห็นความสำคัญทางจิตวิญญาณของสิ่งอื่นๆ พวกเขาคิดและใฝ่ฝันที่จะมีชื่อเสียงทางโลก อยากมีความเจริญก้าวหน้าทางวัตถุ หมกมุ่นอยู่กับความหลงใหลได้ปลื้มกับสภาพแวดล้อมที่มีแต่ความสมบูรณ์พูนสุขซึ่งมุ่งเข้าประชิดติดขอบ ความทะเยอทะยานของพวกเขาตั้งอยู่บนความสำเร็จตามเงื่อนไขและสิ่งแวดล้อมในโลก พวกเขาไม่ยับยั้งชั่งใจกับความโน้มเอียงที่จะทำให้ตกต่ำ พวกเขากิน ดื่มและนอน เหมือนกับสัตว์ตรงที่พวกเขาไม่คิดถึงสิ่งใดมากไปกว่าการมีความสุขสบายทางกาย จริงอยู่ที่สิ่งของจำเป็นต้องได้รับการจัดหา เพราะชีวิตคือภาระที่เราต้องแบกรับขณะที่เรายูบนโลกนี้ แต่เราไม่ควรยอมให้การเฝ้าระวังรักษาสิ่งที่มีค่าต่ำกว่าชีวิตอยู่เหนือสิทธิขาดทางด้านความคิดและปณิธานของมนุษย์ จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ในใจควรขึ้นสู่ระดับที่สูงอย่างน่าสรรเสริญมากกว่านั้น มนุษย์ควรจะมีวิสัยทัศน์ทางธรรมอันสมบูรณ์แบบอยู่ในวิญญาณของตนและเตรียมนิवासถานรองรับความเอื้ออารีอันไม่มีวันหมดสิ้นจากพระจิตวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า

ขอให้ความปรารถนาอันแรงกล้าของเจ้าจงประสิทธิสัมฤทธิ์ผลให้อารยธรรมจากสวรรค์ได้บังเกิดขึ้นในโลก! เราขอให้เจ้าได้รับพระพรสูงสุดเพื่อว่าเจ้าจะเต็มไปด้วยพลังกำลังที่มาจากจิตวิญญาณอันเลิศล้ำและจะยังผลแก่ชีวิตในโลก ⁹

⁹ จากสุนทรพจน์ที่กรุงปารีสของพระอัครบิดรบาฮา

5

ความเจ็บปวดและความเศร้าโศก¹⁰

[Pain and Sorrow]

ในโลกนี้ เราทุกคนต่างได้รับผลกระทบจากความรู้สึกสองอย่างคือ *ความปีติยินดี* และ *ความเศร้าเสียใจ*

ความปีติยินดีติดปีกให้เรา พลังกำลังของเรากระฉับกระเฉงมากขึ้น ในยามที่เรามีความสุขหรรษา สติปัญญาของเราเฉียบแหลมมากขึ้น ส่งผลให้ความคลุ้มเครือในความเข้าใจของเราลดลง รู้สึกเหมือนว่าเราสามารถรับมือกับโลกและหาขอบเขตของการกระทำประโยชน์นี้ได้ แต่เมื่อความเศร้ามาถึง เรากลับรู้สึกอ่อนแอ ความเข้าใจของเรามีดมัวสลัวลง สติปัญญาถูกบดบังเมื่อกำลังวังชาออกไปจากเรา ภาวะความเป็นจริงแห่งชีวิตดูเหมือนจะหลุดไปจากมือที่ไขว่คว้า ดวงตาในจิตวิญญาณของเราไม่สามารถค้นหาสิ่งเร้นลับอันศักดิ์สิทธิ์ เรากลับเป็นเหมือนสิ่งที่ตายไปแล้ว

ในโลกนี้ไม่มีใครที่ไม่เคยรับผลกระทบทั้งสองนี้ แต่ความเศร้าโศกเสียใจที่มีทั้งหมดมาจากโลกทางวัตถุ—โลกทางจิตวิญญาณประสิทธิประสาทแต่ความปีติยินดีให้เท่านั้น!

ถ้าเราได้รับความทุกข์ ความทรمانนั้นเป็นผลมาจากสิ่งที่เป็นวัตถุ ความยากลำบากและปัญหาความยุ่งยากต่างๆ ล้วนมาจากโลกแห่งความเชื่อผิดๆ

ตัวอย่างเช่น พ่อค้าอาจประสบกับการขาดทุนแล้วความเครียดก็ตามมา คนงานถูกปลดออกจากงานมาเผชิญกับความอดอยากที่อยู่ตรงหน้า การเพาะปลูกของชาวไร่ชาวนาที่ล้มเหลว ทำให้จิตใจของพวกเขาเต็มไปด้วยความหวั่นวิตก คนสร้างบ้านที่ถูกไฟไหม้เป็นเจ้าถ่านกลายเป็นคนไร้บ้านในทันที เขาล้มจมและหมดอาลัยตายอยาก

ที่ยกตัวอย่างมานี้เพื่อให้เห็นว่าความทุกข์ยากที่รุมเร้าเราทุกอย่างก้าว ไม่ว่าจะเป็ความเศร้า ความเจ็บปวด ความอับอายหรือความหดหู่ ความรู้สึกเหล่านี้ล้วนเกิดขึ้นในโลกแห่งวัตถุ ในขณะที่อาณาจักรแห่งจิตวิญญาณไม่เคยทำให้เกิดความเศร้าเสียใจ มนุษย์ที่มีปัญญาในอาณาจักรนี้ตระหนักรู้ถึงความปีติยินดีที่เป็นนิรันดร์ ความเจ็บป่วยที่ตกทอดมาทางร่างกายมิได้ผ่านเลยเขาไป แต่แค่แตะที่พื้นผิวแห่งชีวิตของเขาเท่านั้น ส่วนลึกภายในของเขายังคงสงบเยือกเย็น

¹⁰ กรุงปารีส ฝรั่งเศส: 22 พฤศจิกายน พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

ณ วันนี้ มนุษย์ชาติยังต้องยอมรับความพ่ายแพ้แก่ความทุกข์ยากและความเศร้าโศก ไม่มีใครหลีกเลี่ยงไปได้ โลกเราเป็ยกชุมไปด้วยน้ำตา แต่ ขอบพระคุณพระผู้เป็นเจ้าของเรา สำหรับยารักษาที่อยู่แค่หน้าประตูของเรา ขอให้เราหันหัวใจของเราจากโลกแห่งวัตถุ ไปอาศัยอยู่ในโลกแห่งจิตวิญญาณ! นี่คือนทางเดียวเท่านั้นที่ช่วยให้เรามีเสริภาพ ถ้าเราถูกห้อมล้อมด้วยความยากลำบากเราก็เพียงแต่วิงวอนต่อพระผู้เป็นเจ้าของแล้วเราก็ จะได้รับความช่วยเหลือด้วยพระกรุณาธิคุณอันยิ่งใหญ่ของพระองค์

ถ้าความเศร้าและความทุกข์ร้อนมาถึงเรา ขอให้เราหันหน้าไปยังอาณาจักรและแล้ว การปลอบโยนแห่งสวรรค์ก็จะหลั่งไหลมาสู่เรา ถ้าเราป่วยหรือตกอยู่ในความวิตกกังวล ขอให้เร้อ่อนวอนขอการรักษาพยาบาลจากพระผู้เป็นเจ้าของแล้วพระองค์ก็จะทรงตอบคำอธิษฐานของเรา

ถ้าความคิดของเราเต็มไปด้วยความขมขื่นในโลกนี้ ขอให้เราหันไปมองความเห็นอกเห็นใจที่หอมหวานของพระผู้เป็นเจ้าของแล้วพระองค์ก็จะทรงส่งความสงบจากวิมานมาให้ ถ้าเราถูกขังอยู่ในโลกแห่งวัตถุ จิตวิญญาณของเราจะได้เห็นขึ้นสู่สวรรค์และเราจะได้เป็นอิสระอย่างแท้จริง!

วันเวลาของเรากำลังใกล้จะสิ้นสุดลงแล้ว จึงขอให้เราคิดถึงภพต่างๆ อันเป็นนิรันดร์ แล้วเราก็จะเต็มไปด้วยความสุขสรรษา

เจ้าก็เห็นข้อพิสูจนความไม่เพียงพอของสรรพสิ่งทางวัตถุรอบๆ ตัว ได้เห็นว่า จะหาความปิติยินดี ความสุขสบาย สันติภาพและความสบายใจในสิ่งที่ไม่มีความยั่งยืนในโลกนี้ได้ไม่ ดังนั้นจะไม่เป็นความเขลาใช่ไหมที่เราไม่ปฏิเสธการแสวงหาสิ่งอันล้ำค่าในที่ที่เราค้นพบได้? ประตูสู่อณาจักรแห่งพระเปิดรับเราอยู่ตลอดเวลา มีแต่ความมืดมนอนธการหากปราศจากประตูนี้

ขอบพระคุณพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่เจ้าในที่ชุมนุมนี้มีความตระหนักรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้ ทั้งนี้เพราะความเศร้าโศกเสียใจทั้งมวลของเจ้าจะได้รับการปลอบโยนอย่างที่สุด เจ้าทราบดีว่าชีวิตนิรันดรรอเจ้าอยู่ถ้าจำนวนวันเวลาที่กำหนดไว้สำหรับเจ้าในโลกนี้ สิ้นสุดลง หากเมฆหมอกอันดำทมิฬที่มาจากความวิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งทางโลก ห้อมล้อมเจ้า แสงที่เรืองมาจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์ก็จะส่องให้ทางของเจ้าสว่าง.ที่จริงแล้วบรรดาผู้ที่มีจิตใจฟ่องใสด้วยความศักดิ์สิทธิ์จากพระผู้ทรงสูงส่งที่สุดต่างได้รับการปลอบประโลมใจอย่างที่สุด

ตัวเราเองถูกคุมขังในคุกเป็นเวลาสี่สิบปี แค่หนึ่งปีก็แทบจะทนไม่ได้--- ไม่มีใครรอดชีวิตจากการถูกคุมขังนี้เกินหนึ่งปี! แต่ขอบพระคุณพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่เรามีความสุขอย่างสิ้นเหลือตลอดเวลาสี่สิบปีที่อยู่在那นั่นเหมือนกับได้ยืนข้างอดีตอนตั้นขึ้นมาทุกวัน ความปิติอย่างสิ้นเหลือเป็นของเราทุกค่าคืน ความเชื่อในศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าของ

ปلوبประโลมใจเรา และการหันไปหาพระผู้เป็นเจ้าทำให้เรามีความสุขหรรษา ถ้าไม่มีสิ่งปلوبใจเหล่านี้ เจ้าคิดว่าจะเป็นไปได้หรือที่เราจะรอดชีวิตจากการถูกคุมขังตลอดช่วงสี่สิบปีที่อยู่ในคุก?

ดังนั้น ความเชื่อเรื่องจิตและวิญญาณจึงเป็นของขวัญอันยิ่งใหญ่จากพระผู้เป็นเจ้า และยังเป็น "ชีวิตนิรันดร" ซึ่งมีความหมายว่า "หันไปสู่พระผู้เป็นเจ้า" ขอให้เจ้าทุกคนจงได้รับแรงดลบันดาลใจจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพิ่มขึ้นทุกวัน จงมีความคงมั่นอยู่ในคุณธรรมความดีทั้งปวง ขอให้ความช่วยเหลือจากการปلوبขวัญที่เจ้าได้รับจากสวรรค์ทวีมากขึ้น ขอให้เจ้าเป็นอิสระด้วยการช่วยเหลือจากพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้า และขอให้พลังจากอาณาจักรสวรรค์จงสถิตและสัมฤทธิ์ผลในหมู่เจ้า ¹¹

¹¹ จากสุนทรพจน์ที่กรุงปารีสของพระอัครทูตบารุค

6

วิวัฒนาการทางจิตวิญญาณ¹²

[The Evolution of the Spirit]

ความสงบนิ่งอย่างสมบูรณ์ไม่มีอยู่ในธรรมชาติ ทุกสิ่งถ้าไม่ก้าวหน้าก็ต้องถอยถดถอย ถ้าไม่เคลื่อนที่ไปข้างหน้าก็ต้องถอยหลัง ไม่มีสิ่งใดที่ไม่เคลื่อนไหว ตั้งแต่เกิดมา มนุษย์เจริญเติบโตทางสรีระจนกระทั่งเขาบรรลุวุฒิภาวะ หลังจากนั้นเขาเข้าสู่ช่วงที่ดีที่สุดของชีวิตแล้ว เขาก็เริ่มร่วงโรย กำลังวังชาของเขาเริ่มลดน้อยลงแล้วเขาก็ค่อยๆ เข้าสู่ชั่วโมงแห่งความตาย ในทำนองเดียวกัน พืชเจริญจากเมล็ดจนเติบโตอย่างเต็มที่ หลังจากนั้นชีวิตของมันก็สั้นลงๆ จนกระทั่งแห้งเหี่ยวแล้วก็ตายไป นกบินขึ้นสู่ความสูงระดับหนึ่งและหลังจากที่บินถึงจุดที่สูงที่สุดเท่าที่ทำได้แล้วแล้วมันก็เริ่มร่อนลงสู่พื้นโลก

ดังนั้นจึงเห็นได้อย่างชัดเจนว่าการเคลื่อนไหวเป็นสิ่งจำเป็นต่อการดำรงอยู่ของชีวิตทั้งปวง สิ่งที่เป็นวัตถุทั้งหลายเจริญก้าวหน้าไปจนถึงจุดหนึ่งแล้วก็เริ่มเสื่อมถอยลง นี่คือกฎที่ควบคุมสิ่งสร้างสรรค์ที่จับต้องได้ทั้งหมด

ตอนนี้ขอให้เราหันมาพิจารณาด้านวิญญาณ เราได้เห็นแล้วว่า การเคลื่อนไหวเป็นสิ่งจำเป็นที่สิ่งมีชีวิตที่ดำรงอยู่จะขาดเสียมิได้ ไม่มีสิ่งมีชีวิตใดที่ปราศจากการเคลื่อนไหว สิ่งสร้างสรรค์ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นแร่ พืช หรืออาณาจักรสัตว์ถูกบังคับให้เข้าไปตามกฎแห่งการเคลื่อนไหว กล่าวคือ ถ้าไม่เคลื่อนขึ้นก็เคลื่อนลง แต่สำหรับวิญญาณของมนุษย์ไม่มีการเคลื่อนลง วิญญาณเคลื่อนไหวขึ้นไปสู่ความสมบูรณ์แบบเท่านั้น ความเจริญและความก้าวหน้าเท่านั้นที่เป็นองค์ประกอบของความเคลื่อนไหวของวิญญาณ

ความสมบูรณ์ทางวิญญาณไม่มีที่สิ้นสุด ดังนั้นการก้าวไปข้างหน้าของวิญญาณจึงไม่มีวันสิ้นสุดด้วย เช่นกัน นับแต่แรกที่มีมนุษย์เกิดมา วิญญาณของเขาก็ก้าวไปข้างหน้าแล้ว สติปัญญาของเขาเจริญงอกงามและความรู้ก็เพิ่มพูนขึ้น เมื่อร่างกายตายวิญญาณก็คงอยู่ต่อไป ระดับความแตกต่างทั้งหมดทางสรีระของสิ่งสร้างสรรค์มีขีดจำกัดแต่วิญญาณไม่มีขีดจำกัด

ทุกศาสนามีความเชื่อว่าวิญญาณยังคงอยู่ต่อไปหลังจากที่ร่างกายตายแล้ว จึงมีการส่งคำขอร้องแทนคนตายผู้เป็นที่รักด้วยการสวดมนต์อธิษฐานแก้ความก้าวหน้าของดวงวิญญาณและขอประทานอภัยโทษแก่บาปของพวกเขา ถ้าวิญญาณสูญสลายมลายไปพร้อมกับร่างกาย ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ก็จะปราศจากความหมาย นอกเหนือจากนี้ หากหลังจากที่วิญญาณได้ออกจากร่างไปแล้ว และถ้าวิญญาณไม่สามารถก้าวไปข้างหน้าสู่ความสมบูรณ์แล้ว การอธิษฐานที่อุทิศให้เหล่านั้นจะนำไปเพื่อประโยชน์อะไร?

¹² กรุงปารีส ฝรั่งเศส: 15 ถนน Greuze: 10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

เราได้อ่านพระวณะจากพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายว่า " พบกุศลกิจทั้งหมดได้อีก" ¹³
ถ้าวิญญานมิได้ดำรงอยู่ต่อไป พระวณะที่กล่าวมานี้ก็ไม่มีความหมาย

เป็นความจริงโดยแท้ที่สัญญาชาติญาณทางจิตของเราจะไม่ยอมแพ้เป็นอันขาด สัญญาชาติ
ญาณนี้กระตุ้นให้เราสวดมนต์สำหรับความผาสุกของบรรดาบุคคลที่เรารักซึ่งได้จาก
โลกแห่งวัตถุนี้ไปแล้ว นิมิไซการรับรองให้เห็นความคงอยู่อย่างต่อเนื่องของวิญญาน
ของพวกเขาหรือ?

โลกแห่งวิญญานไม่มีความเสื่อมถอย แต่โลกแห่งมฤตภาพ คือโลกแห่งการขัดแย้ง
การต่อต้าน เป็นโลกที่มีสัญญาณแข็งบังคับว่าทุกสิ่งจะต้องเดินหน้าหรือไม่ก็ต้องถอย
หลัง อาณาจักรแห่งจิตวิญญานไม่มีทางถอยหลัง ทุกการเคลื่อนไหวจะต้องมุ่งไป
ข้างหน้าสู่สภาวะความสมบูรณ์แบบ "ความก้าวหน้า" คือคำที่แสดงความมุ่งมั่นในโลก
แห่งวัตถุ สติปัญญาของมนุษย์ตลอดจนพลังการใช้เหตุผล ความรู้ ความสำเร็จทางด้าน
วิทยาศาสตร์ ทั้งหมดนี้แสดงออกซึ่งเจตนารมณ์ซึ่งเป็นไปตามกฎแห่งการได้มาซึ่ง
ความก้าวหน้าทางจิตวิญญาน ดังนั้นจึงเป็นคุณลักษณะอันจำเป็นแห่งการดำรงอยู่ชั่ว
นิรันดร์

ความหวังที่เราตั้งไว้ในเจ้าก็คือ เจ้าจะเจริญในโลกแห่งจิตวิญญานเช่นเดียวกับที่
ก้าวหน้าในโลกแห่งวัตถุซึ่งจะทำให้สติปัญญาของเจ้าพัฒนา ความรู้ของเจ้าเพิ่มพูน
และความเข้าใจของเจ้าขยายมากขึ้น

เจ้าจะต้องดันดันไปข้างหน้าตลอดไป อย่าหยุดนิ่ง จงหลีกเลี่ยงความเฉื่อยชาซึ่งเป็น
การก้าวถอยหลังก้าวแรกอันนำไปสู่การค่อยๆ เสื่อมลง

กายภาพของสรรพสิ่งทั้งปวงสูญสิ้นไปได้ สรีระทางกายประกอบด้วยอนุภาค เมื่อ
อนุภาคเริ่มแยกตัว การย่อยสลายก็เริ่มขึ้น เราเรียกสิ่งที่เกิดขึ้นตามมาว่าความตาย
การย่อยสลายของอนุภาคซึ่งก็คืออะตอมที่ประกอบกันเป็นร่างกายหรือส่วนประกอบ
ของสิ่งที่ต้องตายของสรรพสิ่งสร้างสรรค์ใดๆ นั้นเป็นการรวมตัวกันเพียงชั่วคราว เมื่อ
พลังดึงดูดซึ่งยึดอนุภาคนี้เข้าไว้ด้วยกันถูกแยกออกไป ในสภาพเช่นนี้ร่างกายก็อยู่
ต่อไปไม่ได้

วิญญานแตกต่างจากที่กล่าวมานี้ เพราะวิญญานมิได้เกิดจากการรวมตัวกันของธาตุ
ต่างๆ วิญญานมิได้ประกอบด้วยหลายอนุภาค แต่เป็นแก่นแท้เดียว ดังนั้นวิญญานจึง
ดำรงอยู่ตราบชั่วนิรันดร์ วิญญานอยู่นอกกฎระเบียบของสิ่งสร้างสรรค์และไม่มีวัน
ตาย

¹³ ตัวอย่างเช่น การบำเพ็ญกุศลทั้งหมดนำมาซึ่งผลบุญ เป็นรางวัลที่พวกเขาจะได้รับ

ปรัชญาทางวิทยาศาสตร์ได้แสดงให้เห็นว่าธาตุเดี่ยว (“เดี่ยว” มีความหมายว่า “ไม่มีส่วนประกอบ”) ไม่สามารถถูกทำลายได้ มีสถานะเป็นนิรันดร์ วิญญาณซึ่งไม่มีส่วนประกอบของธาตุใด โดยเนื้อแท้จึงเป็นเพียงธาตุแท้เดี่ยว วิญญาณจึงไม่สามารถยุติการดำรงอยู่ได้

วิญญาณเป็นธาตุแท้เชิงเดี่ยวซึ่งจะไม่มีวันย่อยสลายหรือถูกทำลายลงได้ ด้วยเหตุนี้จึงไม่มีเหตุผลที่วิญญาณจะมีจุดจบ สรรพสิ่งทั้งมวลที่เป็นอยู่แสดงสัญญาณให้เห็นความมีอยู่จริง สัญญาณเหล่านี้จะไม่มีถ้าไม่มีสรรพสิ่งที่เป็นตัวตนให้แสดงความคิดเห็นหรือให้การยืนยัน สรรพสิ่งที่ไม่ได้อยู่น้อมไม่ส่งสัญญาณของการดำรงอยู่ให้เห็นอย่างแน่นอน มีสัญญาณมากมายหลายหลากของการมีอยู่ของจิตวิญญาณที่เห็นอยู่ต่อหน้าได้ตลอดไป

มีร่องรอยของพระจิตวิญญาณของพระเยซูคริสต์และพลาเนาภาพแห่งคำสอนของพระองค์ให้เราเห็นอยู่ ณ ปัจจุบันและจะคงอยู่ตลอดกาล

เป็นที่ยอมรับกันว่า สิ่งที่มีได้ดำรงอยู่จะไม่ส่งสัญญาณให้เห็น เพื่อที่จะเขียน จะต้องมีคน--คนที่เขียนไม่อยู่ก็ไม่สามารถเขียนได้ ในตัวมันเอง การเขียนคือสัญญาณของวิญญาณและสติปัญญาของคนเขียน พระคัมภีร์ของศาสนาต่างๆ (มีคำสอนเดียวกันตลอดกาล) แสดงให้เห็นความต่อเนื่องกันของพระจิตวิญญาณ

จงพิจารณาดูจุดมุ่งหมายของการสร้างสรรค์สิ่ง: เป็นไปได้อย่างไรที่สิ่งที่ถูกสร้างสรรค์ทั้งหมดจะวิวัฒน์และพัฒนาตลอดเวลาอันเหลือคณานับด้วยเป้าหมายเพียงนิดเดียว—คือแค่ชั่วชีวิตของคนบนโลกนี้ซึ่งมีไม่กี่ปี? ได้คิดกันไหมว่า นี่ไม่ควรเป็นเป้าหมายท้ายสุดของการเป็นอยู่ใช่ไหม?

แร่ธาตุวิวัฒน์จนกระทั่งมันถูกดูดซึมเข้าไปในชีวิตของพืช พืชวิวัฒน์และพัฒนาจนกระทั่งท้ายที่สุดได้จบชีวิตในสัตว์ มาถึงลำดับสัตว์ สัตว์เป็นรูปแบบของอาหารมนุษย์ มันจึงถูกดูดซึมเข้าสู่ชีวิตของมนุษย์

ที่เห็นก็คือมนุษย์รวบรวมอดสิ่งสร้างสรรค์ทั้งปวงไว้ ดังนั้น มนุษย์จึงมีความเหนือกว่าสรรพสิ่งสร้างสรรค์ทั้งหมด นี่คือจุดหมายที่สิ่งดำรงอยู่ได้พัฒนาก้าวไกลมาตลอดช่วงเวลาอันนานเหลือคณานับ

ที่คิดกันว่ายืนยาวแล้ว คือ คนที่มีอายุในโลกนี้เก้าสิบปี-แต่ที่แท้แล้วนับว่าสั้นจริงๆ!

การดำรงอยู่ของมนุษย์จบลงตอนที่มนุษย์ละจากร่างแล้วหรือไม่? หากคิดว่าชีวิตสิ้นสุดลงตอนนี้ วิวัฒนาการที่มีมาก่อนหน้านี้ก็นับว่าไร้ประโยชน์ เป็นความว่างเปล่า เราสามารถคิดสรุปเองได้ว่า สิ่งสร้างสรรค์ต้องมีจุดมุ่งหมายที่ยิ่งใหญ่มากกว่านี้ไม่ใช่หรือ?

วิญญาณเป็นสิ่งที่ยังคงอยู่ชั่วนิรันดร์ ไม่มีวันตาย

นักวัตถุนิยมถามว่า “วิญญาณอยู่ที่ไหน? วิญญาณเป็นอย่างไร? เรามองไม่เห็นวิญญาณและไม่สามารถสัมผัสวิญญาณ”

เราจะตอบพวกเขา ดังนี้:- ไม่ว่าแร่ธาตุจะวิวัฒนาการไปมากเพียงใด แร่ธาตุก็ไม่สามารถเข้าใจอาณาจักรพืช เมื่อเป็นเช่นนี้ ความไม่เข้าใจของแร่ธาตุก็มิได้พิสูจน์ว่าอาณาจักรพืชไม่มีอยู่จริง

ไม่ว่าพืชจะค่อยๆ วิวัฒนาการขึ้นสู่ระดับสูงเพียงใดก็ตาม มันก็ยังไม่สามารถเข้าใจอาณาจักรสัตว์ ความไม่รู้ของพืชมิได้พิสูจน์ว่าสัตว์ไม่มีอยู่จริง

ไม่ว่าสัตว์จะพัฒนาสูงมากขึ้นไปอย่างไรไม่มีวันสิ้นสุด สัตว์ก็ยังไม่สามารถจินตนาการเกี่ยวกับสติปัญญาของมนุษย์ ทั้งยังไม่สามารถตระหนักรู้เกี่ยวกับวิญญาณของมนุษย์ แต่ความไม่รู้นี้ก็มิได้พิสูจน์ว่ามนุษย์ไม่มีสติปัญญาหรือไม่มีวิญญาณ นี่แค่สาธิตให้เห็นว่า รูปแบบหนึ่งของการดำรงอยู่ไม่สามารถเข้าใจรูปแบบของการดำรงอยู่ที่อยู่ในระดับเหนือกว่าตัวเอง

ดอกไม้ดอกไม้ไม่ตระหนักรู้ว่าอย่างนี้คือมนุษย์ ความจริงแล้วความไม่ตระหนักรู้ของดอกไม้ไม่ได้ขัดขวางความมีอยู่จริงของมนุษย์

ในทำนองเดียวกัน ถ้านักวัตถุนิยมไม่เชื่อในการดำรงอยู่ของวิญญาณ ความไม่เชื่อของนักวัตถุนิยมเหล่านั้นก็มิได้เป็นเครื่องพิสูจน์ว่าไม่มีอาณาจักรนี้ในภพแห่งวิญญาณ สติปัญญาที่มนุษย์มีนี้แหละที่พิสูจน์ความเป็นอมตะของตนเอง นอกเหนือจากนี้ ความมืดพิสูจน์ให้เห็นว่ามีแสงสว่าง เพราะหากปราศจากแสงสว่างก็จะมีเงา ความยากจนพิสูจน์ให้เห็นความมีอยู่ของความร่ำรวย หากปราศจากความร่ำรวย เราจะใช้อะไรวัดความยากจน ความเขลาพิสูจน์ให้เห็นว่ามีความรู้มีอยู่จริง หากปราศจากซึ่งความรู้ เราจะทราบได้อย่างไรว่ามีความเขลา?

เพราะฉะนั้น คนซึ่งอยู่ในมฤตภาวะจึงคาดคะเนการดำรงอยู่อันเป็นอมตะได้ เพราะถ้าหากไม่มีชีวิตอันเป็นนิรันดร์แล้ว ก็จะไม่มีการทราบเกี่ยวกับการประเมินชีวิตในโลกนี้

ถ้าจิตวิญญาณไม่มีภาวะเป็นอมตะแล้ว เหตุใดพระผู้ทรงแสดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจึงทรงยอมทนกับความทรามานที่โหดร้ายเหล่านั้น?

เหตุใดพระเยซูคริสต์จึงทุกข์ทรามกับความตายที่น่ากลัวบนไม้กางเขน?

เหตุใดพระโมฮัมหมัดจึงทรงรับการถูกประหารชีวิต?

เหตุใดพระบ็อบจึงทรงเสียสละอย่างสูงสุดและเหตุใดพระบาฮาอุลลาห์จึงทรงต้องถูกขังอยู่ในคุกหลายปีในช่วงพระชนม์ชีพของพระองค์?

ความทุกข์ทรมานเหล่านี้เกิดขึ้นเพราะเหตุใดถ้ามิใช่เพื่อพิสูจน์ความเป็นนิรันดร์ของชีวิตทางจิตวิญญาณ?

พระเยซูคริสต์ทรงรับการทรมานอันเนื่องมาจากความเป็นอมตะแห่งจิตวิญญาณของพระองค์ หากมนุษย์พิจารณาเขาก็จะเข้าใจความสำคัญของจิตวิญญาณที่มีต่อกฎแห่งความเจริญก้าวหน้า ที่ทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างเคลื่อนไหวจากระดับต่ำสู่ระดับสูง

มีแต่มนุษย์ที่ไร้สติปัญญาเท่านั้น ที่หลังจากที่พิจารณาสิ่งเหล่านี้แล้วก็คิดสรุปเอาเองว่าแบบแผนงานอันยิ่งใหญ่ของสิ่งสร้างสรรค์ควรจะยุติการก้าวไปข้างหน้าในทันที วิศวกรรมการเช่นนั้นควรจะสิ้นสุดลงเพราะความบกพร่องนี้

นักวัตถุนิยมที่คิดเช่นนี้และพึงพอใจกับการที่เราไม่สามารถเห็นโลกทางจิตวิญญาณ ไม่สามารถล่วงรู้เกี่ยวกับพระพรของพระผู้เป็นเจ้าของ เราไม่ต้องสงสัยเลยว่านักวัตถุนิยมเหล่านี้ก็เหมือนกับสัตว์ตรงที่พวกเขาไม่มีความเข้าใจ มีตาที่มองไม่เห็น พวกเขามีหูแต่ไม่ได้ยิน การปราศจากซึ่งสายตาที่เห็นและการไม่ได้ยินนี้เองที่มีได้ให้ข้อพิสูจน์อะไรเลยนอกจากความด้อยของพวกเขาเอง พวกเขาคือกลุ่มบุคคลที่เราอ่านพบในพระคัมภีร์ กุรอานดังนี้: " พวกเขาคือประชาชนที่ตาบอดและหูหนวกต่อพระจิตวิญญาณ พวกเขามีได้ใช้ของขวัญอันยิ่งใหญ่ของพระผู้เป็นเจ้าของ ซึ่งก็คือพลังแห่งความเข้าใจซึ่งจะทำให้เขาเห็นด้วยตาแห่งจิตวิญญาณ ได้ยินด้วยหูแห่งจิตวิญญาณ พวกเขามีได้ใช้ของขวัญอันประเสริฐที่ได้จากพระผู้เป็นเจ้าของ มิได้ใช้พลังแห่งความเข้าใจซึ่งจะทำให้เขาเห็นด้วยตาของจิตวิญญาณ ทำให้ไม่ได้ยินด้วยหูแห่งจิตวิญญาณและมีได้เข้าใจด้วยหัวใจที่ได้รับการส่องสว่างจากพระผู้เป็นเจ้าของ"

ความไร้ซึ่งความสามารถของจิตที่หมกมุ่นอยู่กับวัตถุ ที่ทำให้ไม่เข้าใจชีวิตอันเป็นนิรันดร์นั้นมิได้เป็นสิ่งที่พิสูจน์ว่าความเป็นอมตะของชีวิตไม่มีอยู่จริง

ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีชีวิตอันเป็นนิรันดร์นั้นขึ้นอยู่กับ การเกิดทางจิตวิญญาณของเราเอง

ขอสดมภ์ให้ปัญญาทางธรรมและความมุ่งมั่นของเจ้าจงทวีมากขึ้นทุกวัน เพื่อเจ้าจะได้ไม่ถูกความคิดทางวัตถุนิ่งตาเจ้าจากความงดงามอันเรืองรองนี้ ¹⁴

¹⁴ จากสุนทรพจน์ที่กรุงปารีสของพระอับดุลบฮา

7

ธรรมชาติสองอย่างในมนุษย์¹⁵

[The Two Natures in Man]

มีธรรมชาติสองอย่างอยู่ในตัวมนุษย์ คือคุณธรรมซึ่งเป็นอำนาจฝ่ายสูงและการหมกมุ่นอยู่กับวัตถุซึ่งเป็นอำนาจฝ่ายต่ำ หนึ่งในธรรมชาตินี้ทำให้เขาได้เข้าเฝ้าพระเจ้า ผู้เป็นเจ้าของ ส่วนอีกธรรมชาตินั้นทำให้เขาตกอยู่ในโลกแห่งวัตถุเท่านั้น พบสัญญาณของธรรมชาติทั้งสองอย่างนี้ได้ในตัวมนุษย์ ทางด้านวัตถุนั้น มนุษย์แสดงออกด้วยการหลอกลวง มีความโหดร้าย และอยู่ดีธรรมดา ส่วนคุณลักษณะทางธรรมนั้นเขาแสดงออกซึ่งความรัก ความเมตตา ความสัตย์จริงและความยุติธรรม ทั้งหมดที่กล่าวมานี้แสดงออกซึ่งธรรมชาติฝ่ายสูง ลักษณะนิสัยที่ดีทุกอย่าง คุณลักษณะอันประเสริฐทุกประการของมนุษย์จัดอยู่ในธรรมชาติทางธรรม ในขณะที่การกระทำที่มีความบกพร่องและเป็นบาปมีที่มาจากลักษณะธรรมชาติทางวัตถุ ถ้าธรรมชาติทางธรรมของมนุษย์มีคุณลักษณะเด่นอยู่ในเขา เราก็จะมีนักบุญ

มนุษย์มีความสามารถในการทำดีและทำความชั่ว หากความสามารถในการทำความดีของเขาเด่นเหนือกว่า และเขาเอาชนะความโง่เขลาในการทำความผิด ถ้าเป็นไปตามนี้เขาคนนั้นจะถูกเรียกว่าเป็นนักบุญ แต่หากเป็นไปในทางตรงกันข้าม ถ้าเขาปฏิบัติสิ่งที่เป็นธรรมของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและยอมให้กิเลสอันชั่วร้ายเอาชนะเขาแล้ว เขาก็จะไม่ดีไปกว่าสัตว์

นักบุญคือมนุษย์ที่ปลดตัวเป็นอิสระจากโลกแห่งวัตถุและเอาชนะการทำบาป พวกเขาอยู่ในโลกแต่มิได้เป็นของโลก ความคิดของพวกเขาอยู่ในโลกแห่งจิตที่นึกคิดเกี่ยวกับพระธรรมอย่างต่อเนื่อง ชีวิตของพวกเขาถูกอุทิศแต่ความศักดิ์สิทธิ์ และการกระทำของเขาแสดงออกซึ่งความรัก ความยุติธรรมและคุณงามความดี พวกเขาเรืองรองด้วยแสงจากเบื้องบน พวกเขาเป็นทั้งความสว่างและโคมไฟที่ฉายแสงในสถานที่ที่มีมืดมิดของโลก พวกเขาคือเหล่านักบุญของพระเจ้า เหล่าสาวกผู้ซึ่งเป็นสานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์ก็เคยเป็นเหมือนคนอื่นๆ กล่าวคือ พวกเขาต่างถูกล่อใจด้วยวัตถุทางโลก แต่ละคนเคยคิดแค่ผลประโยชน์ของตนเองเท่านั้น พวกเขาแทบจะไม่รู้เกี่ยวกับความยุติธรรม หรือความสมบูรณ์แบบของพระเจ้าที่พบได้ในท่ามกลางหมู่พวกเขา แต่เมื่อพวกเขาเจริญรอยตามพระคริสต์และมีศรัทธาความเชื่อในพระองค์ ความเขลาของพวกเขาที่ผันแปรเป็นความเข้าใจ ความโหดร้าย เปลี่ยนเป็นความยุติธรรม ความหลอกลวงเปลี่ยนเป็นความสัตย์จริง ความมืดกลายเป็นความสว่าง ที่เคยหมกมุ่นอยู่กับวัตถุทางโลกก็เปลี่ยนเป็นความมุ่งมั่นทางธรรมและความเลื่อมใสในพระเจ้า ที่เคยเป็นบุตรแห่งความมืดมนอนธการก็เปลี่ยนไปเป็นบุตรของพระเจ้า พวกเขากลายเป็นนักบุญ ดังนั้นจงพากเพียรใน

¹⁵ กรุงปารีส ฝรั่งเศส: 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

การเจริญรอยตามพวกเขาด้วยการละทิ้งสิ่งที่เป็นทางโลกทั้งหมดไว้เบื้องหลัง และลงพยายามไปให้ถึงอาณาจักรแห่งพระธรรมสวรรค์

จงสวดมนต์ต่อพระผู้เป็นเจ้าเพื่อว่าพระองค์จะทรงเสริมเพิ่มคุณธรรมจากสวรรค์แด่เจ้า เพื่อว่าเจ้าจะเป็นดังเทพธิดาในโลกนี้ และเป็นเสมือนดังดวงประทีปที่เผยให้บรรดาผู้ที่มีหัวใจที่เข้าใจเห็นความเร้นลับในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า

พระผู้เป็นเจ้าทรงส่งพระศาสดามายังโลกเพื่อสอนและให้ความกระจ่างแจ้งแก่มนุษย์ เพื่ออธิบายให้เขาทราบเกี่ยวกับความเร้นลับแห่งอำนาจของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ เพื่อช่วยให้เขาสะท้อนแสงสว่าง ถ้าเป็นไปตามนี้แล้วก็จะถึงตาของเขาคือจะเป็นแหล่งที่มาของการนำทางแก่คนอื่นๆ พระคัมภีร์จากสวรรค์ซึ่งได้แก่พระคัมภีร์ไบเบิล พระคัมภีร์กุรอานและพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของศาสนาอื่นที่พระราชทานให้โดยพระผู้เป็นเจ้าล้วนนำไปสู่ทางแห่งคุณธรรมที่มาจากพระผู้เป็นเจ้า สู่ความรัก ความสามัคคี และสันติภาพ

ด้วยประการฉะนี้ เราจึงได้อรรถาธิบายเพื่อเจ้าจะได้พยายามปฏิบัติตามคำแนะนำที่ลิขิตไว้ในพระคัมภีร์อันอุดมด้วยพระพรเหล่านี้ แล้วจะได้จัดระเบียบชีวิตตามตัวอย่างบุคคลที่มาก่อนหน้าเจ้า ทำให้ตัวของเจ้าเองกลายเป็นนักบุญแห่งความสูงส่งที่สุด ¹⁶

¹⁶ จากสุนทรพจน์ที่กรุงปารีสของพระอัครทูตบาฮา

8

วิวัฒนาการทางโลกและพัฒนาการทางวิญญาณ ¹⁷

[The Evolution of Matter and Development of the Soul]

พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงคาดการณ์ล่วงหน้าให้แก่เราด้วยความเอื้ออารีของพระองค์ ทั้งยังทรงแสดงข้อพิสูจน์ที่แน่นอนให้เราเห็นความแตกต่างระหว่างร่างกาย วิญญาณ และจิตวิญญาณ

เราเห็นแล้วว่า ความเย็น ความร้อน ความทนทุกข์ทรมานต่างๆ เหล่านี้เกิดขึ้นกับร่างกายเท่านั้น แต่ไม่ได้กระทบกับจิตวิญญาณเลย

บ่อยครั้งเพียงใดที่เราเห็นคนยากคนจน คนป่วย คนที่แต่งกายซอมซ่อ ปราศจากทรัพย์สินเงินทองในการดำรงชีพแต่พวกเขากลับมีจิตวิญญาณที่แข็งแกร่ง ไม่ว่ากายของเขาจะต้องทนทุกข์อย่างไรแต่ใจของเขาเป็นอิสระและมีสภาพจิตที่ดี ในอีกด้านหนึ่ง บ่อยครั้งเพียงใดที่เราเห็นคนที่ร่ำรวย ทั้งๆ ที่ร่างกายก็แข็งแรงและมีสุขภาพดีแต่จิตวิญญาณกลับป่วยมากจนเจียนตาย

จึงเป็นที่ชัดเจนสำหรับคนที่มิมีใจที่ตระหนักในธรรมว่าจิตวิญญาณของมนุษย์เป็นสิ่งที่แตกต่างไปจากด้านสรีระของเขาอย่างมาก

จิตวิญญาณไม่มีวันเปลี่ยนแปลงและไม่สามารถถูกทำลายได้ ความก้าวหน้าและพัฒนาการของวิญญาณ ความหรรษาหรือความเศร้าโศกของวิญญาณล้วนขึ้นอยู่กับสรีระ

วิญญาณได้รับผลกระทบจากเพื่อนถ้าเขาทำให้เรารู้สึกสุขหรือเจ็บปวด หรือจากการพิสูจน์ความเทียมหรือความแท้ของความรัก หากคนรักของเราอยู่ไกลจากเรา ความรู้สึกเศร้ามาจากวิญญาณ ความรู้สึกหดหู่หรือความรู้สึกกังวลใจของวิญญาณมีผลตอบสนองที่ร่างกาย

ด้วยประการฉะนี้ เมื่อจิตวิญญาณได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยคุณธรรมที่มาจากพระผู้เป็นเจ้าของเรา จิตวิญญาณนั้นก็จะมีชีวิตที่ดี แต่ถ้าวิญญาณตกอยู่ในความบาป ร่างกายก็จะได้รับความทรมาน

เรามีความสุขเมื่อเราพบสิ่งจะ ความเสมอต้นเสมอปลาย ความซื่อสัตย์และความรัก เรามีความเศร้าใจเมื่อเราพบเห็นการโกหกหลอกลวง ความไม่ซื่อสัตย์และความตลบตะแลง

¹⁷ กรุงปารีส ฝรั่งเศส: 3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

ที่กล่าวมานี้คือสิ่งที่เกี่ยวข้องกับวิญญาณ ซึ่งมีใช้การเจ็บป่วยทางร่างกาย จึงเห็นได้อย่างชัดเจนว่าวิญญาณก็เช่นเดียวกันกับร่างกายที่ต่างก็มีอัตลักษณ์เป็นของตนเอง แต่การเปลี่ยนแปลงที่ร่างกายต้องเผชิญกลับมิได้ส่งผลกระทบต่อจิตวิญญาณ เมื่อเจ้าทำกระจกบานที่สะท้อนแสงจากดวงอาทิตย์แตก ที่แตกคือกระจกแต่ดวงอาทิตย์ยังคงฉายแสงอยู่ ถ้ากรงที่ขังนกถูกทำลาย นกในกรงมิได้รับอันตราย ถ้าคอมพิวเตอร์แตก เพลวไฟก็ยังคงลุกไหม้ให้แสงสว่างต่อไป

สิ่งเดียวกันนี้เกิดขึ้นกับจิตวิญญาณของมนุษย์เช่นเดียวกัน แม้ความตายได้ทำลายร่างกายไปแล้ว แต่ความตายนั้นก็ได้มีอำนาจเหนือจิตวิญญาณซึ่งคงความเป็นนิรันดร์ คงความเป็นอมตะ ไม่มีทั้งวันเกิดและวันแตกดับ

เกี่ยวกับวิญญาณของมนุษย์หลังความตาย วิญญาณยังคงไว้ซึ่งความบริสุทธิ์ตามระดับที่วิวัฒนาการในช่วงชีวิตในโลกแห่งวัตถุ หลังจากที่ยุติวิญญานเป็นอิสระจากร่างกายแล้ว วิญญาณนั้นก็จะกระโจนลงสู่มหาสมุทรแห่งความเมตตาของพระเจ้า

ณ ขณะที่วิญญาณละจากร่างและไปถึงโลกแห่งวิมาน วิวัฒนาการก็เป็นไปในลักษณะที่ไต่ทางธรรม วิวัฒนาการนี้ก็คือ : *การเข้าไปใกล้พระเจ้า*

สำหรับสรรพสิ่งที่เป็นรูปธรรม วิวัฒนาการคือการพัฒนาความสมบูรณ์แบบจากระดับหนึ่งสู่ความสมบูรณ์แบบอีกระดับหนึ่ง ธาตุอันอุดมจากแร่ถูกส่งผ่านไปยังพืชผักและความสมบูรณ์จากพืชผักถูกส่งผ่านไปยังอาณาจักรสัตว์และจากสัตว์สู่มนุษย์ชาติ ดูเหมือนว่าโลกเราจะเต็มไปด้วยความขัดแย้งในตัวเอง ชีวิตความเป็นอยู่ในแต่ละอาณาจักร (แร่ธาตุ พืชผัก และสัตว์) ต่างก็มีระดับของมัน แม้เมื่อเทียบโลกกับชีวิตของมนุษย์ ดูเหมือนว่าโลกหยุดนิ่ง กระนั้น โลกก็เช่นเดียวกัน โลกยังคงยืนยงและดำรงอยู่ด้วยตนเอง สรรพสิ่งในโลกนี้อยู่แล้วก็ตายไป แล้วกลับเป็นอยู่ขึ้นมาใหม่ในรูปแบบต่างๆ ของชีวิต แต่ในโลกแห่งจิตวิญญาณกลับเป็นไปในทางตรงกันข้าม

วิญญาณมิได้วิวัฒนาการจากระดับหนึ่งสู่อีกระดับหนึ่งตามกฎ หากด้วยเพราะพระกรุณาธิคุณและความเอื้ออารีของพระเจ้าที่ทรงทำให้วิญญาณแค่ค่อยๆ ได้เข้าไปใกล้พระองค์¹⁸

¹⁸ จากสุนทรพจน์ที่กรุงปารีสของพระอัครบิดรบาฮา

9

ประชุมทางธรรมในกรุงปารีส ¹⁹

[The Spiritual Meetings in Paris]

จงพยายามอย่างสุดหัวใจที่จะเป็นช่องทางสำหรับความเอื้ออารีของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าด้วยความเต็มใจ เรากล่าวกับเจ้าว่าพระองค์ได้ทรงเลือกเจ้าให้เป็นผู้ส่งศาสนแห่งความรักไปทั่วโลก เพื่อให้เจ้าเป็นผู้เชิญของขวัญทางธรรมเพื่อมอบให้แก่มนุษย์ เป็นเครื่องมือในหนทางแห่งการแพร่ขยายความสมัครสมานและความสามัคคีบนโลกนี้ จงขอบพระทัยพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าอย่างสุดหัวใจของเจ้าที่พระองค์ได้ทรงพระราชทานอภิสิทธิ์นี้กับเจ้า เพราะชีวิตนี้ไม่ยืนยาวพอที่จะอุทิศถวายคำสรรเสริญพระกรุณาธิคุณให้สมกับที่พระองค์ได้ทรงพระราชทานความโปรดปรานให้อย่างมากมายเช่นนี้

จงเชิดหัวใจไว้เหนือปัจจุบันและมองไปในอนาคตด้วยดวงตาที่เปี่ยมด้วยศรัทธาและความเชื่อ! วันนี้ เมล็ดได้ถูกหว่านและตกบนดิน แต่จงดูวันที่เมล็ดพันธุ์เหล่านี้จะเติบโตเป็นต้นไม้อันสวยงามด้วยกิ่งก้านสาขาที่ถูกถ่วงด้วยน้ำหนักผลไม้มิ จงปีติยินดีที่ยุคนี้ได้รุ่งขึ้นมาแล้ว จงพยายามตระหนักถึงพลังอำนาจของยุคนี้เพราะเป็นยุคที่มีความน่าพิศวงอย่างยิ่ง พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าได้ทรงสวมมงกุฎแก่เจ้าด้วยเกียรติและได้ทรงจัดวางดวงดาวอันเจิดจรัสไว้ในหัวใจของเจ้า ที่จริงแล้ว แสงดาวนั้นจะทำให้ทั่วทั้งโลกสว่างไสว ²⁰

¹⁹ กรุงปารีส ฝรั่งเศส: 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

²⁰ จากสุนทรพจน์ที่กรุงปารีสของพระอัครบิดรบาฮา

10

ความเป็นอมตะ²¹

[Immortality]

ตามหลักการที่มาจากพระผู้เป็นเจ้า มีเงื่อนไขสองอย่างที่สำคัญและเกิดขึ้นโดยทั่วไปในโลกแห่งปรากฏการณ์ทางวัตถุ หนึ่งในปรากฏการณ์เหล่านี้เกี่ยวกับชีวิต อีกปรากฏการณ์หนึ่งเกี่ยวกับความตาย ปรากฏการณ์หนึ่งมีส่วนสัมพันธ์กับการดำรงอยู่ ปรากฏการณ์หนึ่งไม่เกี่ยวกับการดำรงอยู่ ปรากฏการณ์หนึ่งแสดงออกให้เห็นการจัดวางส่วนประกอบ อีกปรากฏการณ์หนึ่งแสดงให้เห็นการแตกสลายตัว บางคนให้คำจำกัดความการคงอยู่ว่าเป็นการแสดงออกซึ่งความเป็นจริงของภาวะแห่งการดำรงอยู่ และให้คำจำกัดความเกี่ยวกับการไม่มีอยู่คือการไร้ซึ่งภาวะของการดำรงอยู่จริงโดยจินตนาการไปเองว่าความตายคือการทำลายล้าง ความคิดเช่นนี้ผิดเพราะเป็นไปได้ที่จะมีการทำลายลงอย่างไม่เหลือซาก การทำลายลงในระดับสูงที่สุดก็คือ ส่วนประกอบที่วางไว้ถูกทำให้แตกสลายตัวหรือกระจัดกระจายไป กล่าวคือการดำรงอยู่บ่งบอกถึงกลุ่มของส่วนประกอบทางวัตถุที่รวมกันแล้วทำให้เห็นเป็นรูปแบบต่างๆ หรือเป็นร่างกาย ส่วนการไร้การดำรงอยู่หมายความถึงการแตกสลายของการรวมตัวกัน นี่คือกฎแห่งสรรพสิ่งในรูปแบบอันมากมายหลากหลายอย่างไม่รู้จบ องค์ประกอบเฉพาะบางอย่างจากหลายส่วนได้ก่อรูปเป็นสรรพสิ่งที่เรียกว่ามนุษย์ ดังนั้นการรวมติดกันขององค์ประกอบของมนุษย์จึงถึงกาลต้องแตกสลายไปอย่างที่เราเรียกว่าถึงแก่ความตาย แต่หลังจากที่แตกสลายแล้วองค์ประกอบก็ยังคงอยู่อย่างไม่เปลี่ยนแปลง ดังนั้นการทำลายลงอย่างไม่เหลือซากจึงเป็นไปได้สิ่งที่ยังดำรงอยู่ไม่มีวันกลายเป็นภาวะแห่งการมีได้ดำรงอยู่ เหมือนกับที่เห็นชัดว่าไม่เป็นความจริงและเป็นไปไม่ได้ที่จะกล่าวว่า แสงสว่างกลายเป็นความมืด ในเมื่อการดำรงอยู่จะไม่มีวันกลายเป็นภาวะไร้การดำรงอยู่ ดังนั้นจึงไม่มีความตายสำหรับมนุษย์ ยิ่งไปกว่านั้นมนุษย์ยังอยู่ยงคงกระพันตราบชั่วฟ้าดินสลาย มีข้อพิสูจน์ที่มีเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องนี้คือ อนุภาคของส่วนประกอบทางวัตถุสามารถถ่ายโอนจากรูปแบบหนึ่งของการดำรงอยู่สู่อีกรูปแบบหนึ่ง จากอาณาจักรระดับหนึ่งสู่อีกอาณาจักรหนึ่งไม่ว่าระดับต่ำหรือระดับสูง ตัวอย่างเช่น อนุภาคของดินอาจถ่ายโอนข้ามจากอาณาจักรแร่ธาตุสู่มนุษย์ด้วยการรวมตัวกันอย่างมีลำดับต่อเนื่องอยู่ในเนื้อแท้ขององค์ประกอบของอาณาจักรเหล่านี้ ณ เวลาหนึ่ง อนุภาคนั้นเข้าไปก่อรูปเป็นแร่ธาตุหรือหิน จากนั้นก็ถูกดูดซึมเข้าไปในอาณาจักรแห่งพืชและแล้วก็กลายเป็นส่วนประกอบของเนื้อแท้และเส้นใยของต้นไม้ซึ่งเหมาะสำหรับสัตว์ที่จะกินอีกต่อหนึ่ง เมื่อเวลาช่วงหนึ่งผ่านไปก็พบสัตว์ที่ถูกมนุษย์กินอีกต่อหนึ่งในร่างของมนุษย์ อนุภาคที่ผ่านระดับการโอนถ่ายข้ามอาณาจักรต่อๆ กันมาจากรูปแบบปรากฏการณ์หนึ่งสู่อีกปรากฏการณ์หนึ่งนั้นก็ยังคงรูปแบบการดำรงอยู่ของอนุภาคเหมือนเดิมและไม่มีการทำลายหรือถูกขจัดไปสู่ภาวะแห่งการไร้การดำรงอยู่

²¹ 4 พฤษภาคม พ.ศ. 2455 (ค.ศ. 1912) : ปาฐกถารธรรมที่ Theosophical Society ที่หอประชุมมหาวิทยาลัยนอร์เวสเทิร์น อีแวนสตัน อิลลินอยส์ สหรัฐอเมริกา บันทึกโดย มาซีเอ มอส

ดังนั้น สภาวะไร้การดำรงอยู่จึงเป็นคำที่ใช้กับการเปลี่ยนแปลงทางรูปแบบ แต่การเปลี่ยนสภาพนี้ไม่มีวันกลายเป็นภาวะการณียุคทำลาย เนื่องจากว่าองค์ประกอบยังคงมีอยู่และยังคงดำรงอยู่อย่างที่เราเห็นจากการเดินทางของอนุภาคผ่านอาณาจักรตามลำดับในลักษณะที่อนุภาคนั้นยังคงความสมบูรณ์อยู่ทุกประการ ดังนั้นจึงไม่มีความตาย ชีวิตยังคงอยู่อย่างนิรันดร์ อาจกล่าวได้ดังนี้คือ เมื่ออนุภาคเข้าไปอยู่ในส่วนประกอบของต้นไม้ อนุภาคนั้นก็ตายจากสภาพแร่ธาตุ และเมื่อสัตว์มากขึ้น อาณาจักรพืชในอนุภาคนั้นก็ตาย เป็นเช่นนี้เรื่อยไปจนกระทั่งอนุภาคนั้นเข้าไปถ่ายโอนหรือเปลี่ยนรูปต่อไปในอาณาจักรมนุษย์ ตลอดการก้าวข้ามอาณาจักรของอนุภาคมีแต่การเปลี่ยนสภาพและไม่มีการถูกทำลายลง ดังนั้น คำว่าความตายอาจนำไปปรับใช้กับการเปลี่ยนแปลงหรือการเปลี่ยนถ่ายจากสภาวะหนึ่งสู่อีกสภาวะหนึ่ง อาณาจักรแร่ธาตุมีเจตจำนงแห่งการดำรงอยู่ และกลับปรากฏมีขึ้นมาอีกในโลกแห่งพืชและอินทรีย์สาร และจากอาณาจักรพืชได้เข้าสู่ทางที่สัตว์มุ่งมาดจนในที่สุดก็ทำให้มนุษย์สมปรารถนา ที่กล่าวมานี้คือระดับและการเปลี่ยนแปลงซึ่งมิใช่การถูกทำลาย และเป็นการพิสูจน์ให้เห็นด้วยเหตุผลว่ามนุษย์คงอยู่ชั่วนิรันดร์และมีชีวิตตลอดไป ดังนั้นคำว่าความตายจึงเป็นคำที่ใช้กล่าวเป็นนัยเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงตัวอย่างเช่น แสงที่สองสว่างอยู่ตรงหน้าเราเข้าไปปรากฏอีกที่ตะเกียงอันร้อนแรง แสงตายจากที่หนึ่งและไปอยู่ในอีกที่หนึ่งแต่มิใช่เป็นการตายจริง ความสมบูรณ์แบบของแร่ธาตุถูกส่งผ่านไปยังพืช และจากพืชสู่มนุษย์ คุณลักษณะของแร่ธาตุได้เข้าสู่ระดับการเปลี่ยนแปลงที่สูงขึ้นหรือสู่ระดับที่สูงสุดเสมอ เราพบคุณลักษณะเดียวกันนี้ที่แต่ละอาณาจักรแสดงออกมาอย่างเต็มที่ นี่คือข้อพิสูจน์ว่าธาตุแท้ถูกถ่ายโอนผ่านอาณาจักรต่ำกว่าสู่อาณาจักรที่สูงกว่าและสู่อาณาจักรแห่งการดำรงอยู่ ดังนั้นภาวะไร้การดำรงอยู่จึงแสดงความเกี่ยวพัน ภาวะไร้การดำรงอยู่อย่างสมบูรณ์จึงยากเกินกว่าจะเข้าใจได้ กุหลาบในมือของเราจะร่วงโรยและความงามที่ได้สัดส่วนก็จะถูกทำลายไป แต่ธาตุในส่วนประกอบของกุหลาบนี้ยังคงไม่เปลี่ยนแปลง ไม่มีสิ่งใดที่จะสามารถส่งผลกระทบต่อบุรณภาพของธาตุได้ ธาตุเหล่านี้ไม่สามารถกลายเป็นภาวะไร้การดำรงอยู่ เป็นเพียงแค่ถูกถ่ายโอนจากหนึ่งสถานะสู่อีกหนึ่งสถานะเท่านั้น

อวิชชาของมนุษย์ทำให้เขากลัวความตาย แต่ความกลัวตายอย่างหัวหดนั้นมาจากจินตนาการที่ไม่เป็นความจริงอย่างสิ้นเชิง เป็นแค่มโนภาพเท่านั้น

ความเอื้ออาทรและพระเมตตาของพระเจ้าทำให้อาณาจักรแห่งการดำรงอยู่มีชีวิตชีวา สถานการณ์ดำรงอยู่จึงไม่มีวันเปลี่ยนหรือแปลงไป การดำรงอยู่ยังคงดำรงอยู่ต่อไปและไม่มีวันแปลว่าไร้การดำรงอยู่ได้ การค่อยๆ ถ่ายโอนจากที่ธาตุระดับต่ำกว่าสู่ระดับสูงกว่านั้นได้รับการนับว่าสิ้นสภาพความเป็นอยู่ อย่างเช่นถ้าเรานำผงฝุ่นใต้เท้าเราไปเทียบกับสิ่งอื่นๆ ผงฝุ่นนั้นได้รับการนับว่าสิ้นสภาพการดำรงอยู่ เมื่อร่างกายเราสลายลงเป็นผุยผง เราก็อาจกล่าวได้ว่าร่างกายนั้นว่าสิ้นสภาพการดำรงอยู่ ดังนั้น ผงฝุ่นที่สัมพันธ์กับร่างกายที่มีตัวตนมนุษย์จึงสิ้นสภาพการดำรงอยู่แต่ยัง

มีการดำรงอยู่ในสภาพแวดล้อมของฝุ่นเพราะในตัวของตัวเองนั้นมีแร่ธาตุ จึงเป็นข้อพิสูจน์ได้ว่า เป็นไปไม่ได้ที่จะมีสภาวะการณ์ไร้การดำรงอยู่อย่างสมบูรณ์ เพราะที่ฝุ่นเป็นอยู่นั้นคือการดำรงอยู่ที่สัมพันธ์กับสิ่งอื่น

จุดมุ่งหมายที่กล่าวมาคือ : ความเอื้ออาทรจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่ทรงพระราชทานให้แก่มนุษย์นั้นไม่มีวันตกอยู่ภายใต้ความเสื่อมสลาย ดังนั้น พระองค์จึงทรงดลบันดาลให้โลกแห่งปรากฏการดำรงอยู่ จึงเป็นไปไม่ได้ที่โลกจะกลับกลายเป็นสิ่งที่ไร้การดำรงอยู่ ทั้งนี้เพราะการเป็นอยู่ของโลกโดยแท้แล้วคือการกำเนิดของโลกและมนุษย์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่ทรงกำหนดให้อยู่ในอาณาจักรแห่งการริเริ่ม โลกนี้จึงเป็นโลกแห่งการสร้างสรรค์ มิใช่เป็นเพียงมโนภาพในจิต และความเอื้ออาทรที่หลั่งมาซึ่งโลกนี้มีความต่อเนื่องและยั่งยืน ดังนั้นมนุษย์ซึ่งถูกนับว่าเป็นสรรพสิ่งสร้างสรรค์ระดับสูงที่สุดในโลกแห่งปรากฏการณ์นี้จึงยังคงได้รับพระราชทานพระกรุณาธิคุณอันอุดมด้วยความเอื้ออาทรอย่างไม่หยุดชะงักจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ตัวอย่างเช่น รัศมีของดวงอาทิตย์ยังคงเปล่งประกายตลอดมา ความร้อนจากรัศมีนั้นยังคงมีอยู่อย่างต่อเนื่อง นึกภาพไม่ออกว่าถ้าไม่มีความร้อนจากรัศมีแล้วจะเป็นเช่นไร ความเอื้ออาทรของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ยังคงหลั่งไหลลงมาสู่โลกแห่งมนุษย์ชาติโดยไม่หยุดยั้งตลอดชั่ววันรันดร์ ถ้าเราคิดว่าพระกรุณาต่อสิ่งที่ดำรงอยู่หยุดลงหรือสะดุดหยุดลงก็เท่ากับพูดว่าดวงอาทิตย์ยังคงเป็นดวงอาทิตย์ต่อไปทุกๆ ที่ขาดความสว่าง โชติช่วงไปแล้ว เป็นไปได้ไหมที่จะกล่าวเช่นนี้? ด้วยประการฉะนี้ ความสว่าง โชติช่วงแห่งการดำรงอยู่จึงยังคงมีเสมอและยังคงมีอยู่อย่างต่อเนื่องต่อไป

กรอบความคิดเกี่ยวกับการถูกทำลายเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสื่อมถอย เป็นที่มาของความด้อยค่าและความตกต่ำ เป็นสาเหตุที่ทำให้มนุษย์กลัวและตกอยู่ในสภาพที่น่าเวทนา ความคิดนี้ชักนำให้ความคิดของมนุษย์กระจัดกระจายในขณะที่การตระหนักรู้เกี่ยวกับการดำรงอยู่และความต่อเนื่องยกระดับมนุษย์ไปสู่การมีความคิดอันประเสริฐสูงส่ง สำนึกนี้ก่อกำเนิดรากฐานแห่งความเจริญของมนุษย์ชาติและกระตุ้นให้มีพัฒนาการทางด้านคุณลักษณะทางธรรม ดังนั้นมนุษย์จึงจำเป็นต้องเลิกคิดเกี่ยวกับการไร้ซึ่งการดำรงอยู่และความตายเพราะทั้งหมดนั้นคือมโนภาพล้วนๆ มนุษย์ควรหันมาดูว่าตนเองคงอยู่ชั่ววันรันดร์และธำรงไว้ซึ่งความเป็นอมตะตามเจตจำนงแห่งการสร้างสรรค์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า มนุษย์จะต้องหันหลังให้กับความคิดที่ทำให้วิญญานของมนุษย์ตกต่ำ เพื่อว่าเขาจะได้มุ่งหน้าสู่การตระหนักรู้เกี่ยวกับความต่อเนื่องในธาตุแท้ของตนเองในแต่ละวันและในแต่ละชั่วโมงที่ผ่านพ้นไป ถ้าเขายังจมอยู่กับความคิดที่ว่าไม่มีการดำรงอยู่จริง เขาก็จะกลายเป็นคนที่ไร้ความสามารถอย่างที่สุด กำลังใจของเขาจะถดถอย ความใฝ่ฝันที่จะเจริญก้าวหน้าเลื่อนกลางลงและการจะได้มาซึ่งคุณธรรมแห่งมนุษย์ก็จะสะดุดหยุดลง

ดังนั้น เจ้าจะต้องขอบพระคุณพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่พระองค์ทรงพระราชทานพระพรที่เป็นชีวิตและการเป็นอยู่แก่เจ้าในอาณาจักรแห่งมนุษย์ จงเพียรพยายามอย่างแข็งขันใน

การได้มาซึ่งคุณลักษณะอันเหมาะสมกับระดับและสถานะของเจ้า จงเป็นประหนึ่งดวงประทีปของโลกซึ่งไม่สามารถถูกซ่อนไว้และไม่อัสดงลงในฟากฟ้าแห่งความมืดมืด จงขึ้นไปให้ถึงยอดสุดแห่งความเป็นอยู่ที่จะไม่มีวันมืดลงเพราะความรู้สึกกลัวและเพราะลางสังหรณ์ใจว่าการใดการดำรงอยู่จะเกิดขึ้น เมื่อมนุษย์ปราศจากจิตที่ตระหนักรู้เขาก็จะไม่ได้รับรู้ความเร่งรีบที่สำคัญเหล่านี้ แม้จอประสาทตาจะมีความไวและละเอียดอ่อนในการเห็นภาพภายนอก แต่ความไวและความละเอียดอ่อนนั้นก็ยังไม่สามารถคิดขวางการรับรู้ของประสาทสัมผัสทางจิตโดยจักษุที่มีอยู่ภายในเท่านั้น บางครั้งพระพรจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่ปรากฏให้เห็นก็ถูกซ่อนเร้นจากมานที่ขวางกั้น การเห็นทางจิตและทางสายตา ทำให้มนุษย์มืดบอดทางจิตวิญญาณ ทำให้ไร้ความสามารถ แต่เมื่อสิ่งที่ขวางกั้นเหล่านี้ถูกขจัดออกไปและมานที่บังตาถูกทำให้ขาดสะบั้นลง สัญญาณอันยิ่งใหญ่ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าก็จะปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน และแล้วมนุษย์ก็จะได้เห็นโลกที่สว่างด้วยแสงอันเป็นนิรันดร์ พระพรของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า นั้นปรากฏให้เห็นเสมอ คำสัญญาจากสวรรค์จะยังคงอยู่ตลอดไป พระกรุณาธิคุณของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าห้อมล้อมทุกสรรพสิ่งไว้ แต่ถ้าดวงตาแห่งมโนธรรมในวิญญาณ ยังคงถูกมานบังจนทำให้มืดมัว เขาก็จะถูกนำไปสู่การปฏิเสธสัญญาณที่เห็นกันอยู่ทั่วโลกและจะทำให้ไม่ได้รับพระกรุณาจากสวรรค์ที่ปรากฏให้เห็นอย่างเด่นชัดนี้ ดังนั้น เราจะต้องเพียรพยายามด้วยหัวใจและวิญญาณเพื่อว่ามานที่บังมโนทัศน์นี้จะถูกขจัดออกไป ทำให้เราได้เห็นการแสดงออกซึ่งสัญญาณของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ทำให้เราได้ประจักษ์ในพระกรุณาธิคุณอันล้นลับ และให้เราได้ตระหนักว่าพระพรทางวัตถุที่ได้นั้นนั้นเทียบไม่ได้เลยกับความเอื้ออาทรทางจิตวิญญาณที่ทรงพระราชทานให้ พระพรทางจิตวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้านั้นทรงความยิ่งใหญ่อย่างที่สุด สมมติว่าเราอยู่ในอาณาจักรแร่ธาตุ แม้ว่าแร่ธาตุจะได้รับพระพรเป็นพรสวรรค์และสมรรถนะบางอย่าง แต่พรสวรรค์เหล่านั้นก็เทียบไม่ได้กับที่มนุษย์ได้รับในอาณาจักรของมนุษย์ เราได้รับความสามารถและพระพรจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าตั้งแต่อยู่ในมดลูกของมารดา กระนั้นก็ดี ก็ยังเทียบไม่ได้กับสมรรถนะและความเอื้ออาทรที่มนุษย์ได้รับหลังจากที่กำเนิดขึ้นในโลกนี้ ในทำนองเดียวกัน ถ้าเราตายจากผืนดินและสิ่งแวดล้อมที่สัมผัสได้นี้ไปสู่อิสรภาพ สู่อชีวิตอันสูงส่งและวิสัยทัศน์ที่เห็นทางธรรมแล้ว เราก็จะคิดได้ว่าโลกแห่งการดำรงอยู่ที่ไม่จีรังยั่งยืนอันอุดมด้วยพรนี้กลับไร้ค่าเมื่อเทียบกับชีวิตใหม่นี้

ในโลกแห่งจิตวิญญาณ พระพรจากสวรรค์นั้นหลั่งลงมาให้อย่างไม่มีวันหมดสิ้น ทั้งนี้เพราะอาณาจักรแห่งจิตวิญญาณนั้นปราศจากลักษณะของโลกแห่งการดำรงอยู่ทางวัตถุซึ่งมีการแบ่งแยกและมีวันต้องเสื่อมสลายลง การดำรงอยู่ของจิตวิญญาณทรงความเป็นอมตะอันสมบูรณ์ ดำรงไว้ซึ่งความสมบูรณ์เพียบพร้อมและไม่มีวันเปลี่ยนแปลง ดังนั้นเราต้องขอบพระคุณพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่พระองค์ทรงสรรสร้างพระพรทั้งทางด้านวัตถุและทางด้านจิตวิญญาณให้แก่เรา พระองค์ทรงพระราชทานพระพรให้แก่เราทั้งทางด้านวัตถุและทางด้านจิตวิญญาณ ทรงพระราชทานสายตาภายนอกให้เราได้เห็นความรุ่งโรจน์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า พระองค์ทรงออกแบบหูให้เราได้ยิน

เสียงดนตรี และทรงพระราชทานหุภายในตัวเราเพื่อที่เราจะได้ยินเสียงจากพระผู้สร้างเราขึ้นมา เราจะต้องพยายามอย่างสุดพลังหัวใจ พลังวิญญานและพลังใจเพื่อพัฒนาและแสดงออกซึ่งความสมบูรณ์แบบของคุณธรรมที่แฝงเร้นอยู่ในสภาพความเป็นจริงของโลกธรรมชาติที่เห็นอยู่นี้ เพราะความเป็นจริงของมนุษย์ก็เหมือนกันกับเมล็ด ถ้าเราหว่านเมล็ด มันก็จะเติบโตขยายกิ่งก้าน ใบ ดอกและออกผล คุณธรรมของมนุษย์และศักยภาพที่อยู่ในเมล็ดถูกซ่อนไว้ และด้วยพระพรและพระกรุณาธิคุณแห่งการฝึกฝน คุณธรรมเหล่านี้จึงได้แสดงปรากฏขึ้น เช่นเดียวกันกับพระกรุณาของพระผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงสร้างที่ทรงฝากฝังความเป็นจริง ทรงแฝงคุณธรรมและศักยภาพบางอย่างไว้ในมนุษย์ ด้วยการศึกษาและการปลุกฝัง คุณธรรมที่ฝากฝังไว้โดยพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าก็จะปรากฏให้เห็นจริงในมนุษย์เสมือนดังการเผยให้เห็นต้นไม้ภายในเมล็ดที่เพิ่งเพาะตัว²²

²² *The Promulgation of Universal Peace*

11

จิตวิญญาณจากสวรรค์²³

[The Divine Spirit]

จิตวิญญาณคือพลังอันยิ่งใหญ่ที่สุดในอาณาจักรและในขอบเขตแห่งการดำรงอยู่ของมนุษย์ จิตวิญญาณคือลมหายใจจากสวรรค์ของพระเจ้าที่ดลให้เกิดมีชีวิตชีวา จิตวิญญาณแผ่ซ่านไปในทุกสิ่ง จิตวิญญาณแสดงอยู่ทั่วไปในทุกสรรพสิ่ง สร้างสรรค์ ปราบกฏให้เห็นแตกต่างกันไปตามระดับอาณาจักร ระดับพืชมีจิตวิญญาณด้านการเพิ่มขยายซึ่งก็คือสมรรถนะแห่งการเจริญเติบโต มีความจดจ่อในชีวิตและพัฒนาการในพืชตลอดจนในต้นไม้และในอาณาจักรแห่งสิ่งมีชีวิตที่ประกอบด้วยดอกไม้ ในระดับการปรากฏนี้ของพืช จิตวิญญาณระดับพืชไร้สำนึกในสมรรถนะแห่งคุณสมบัติอันเหมาะสมของอาณาจักรของสัตว์ คุณลักษณะที่แตกต่างหรือสมรรถนะที่เพิ่มขึ้นมาของสัตว์ก็คือการรับรู้ทางประสาทสัมผัส สัตว์เห็น ได้ยิน ได้กลิ่น ลิ้มรสและรู้สึกได้ แต่ในทางกลับกัน สัตว์ไม่สามารถรับรู้หรือคิดไตร่ตรองซึ่งเป็นคุณลักษณะที่ทำให้อาณาจักรของมนุษย์แตกต่างออกไปจากสัตว์ สัตว์มิได้ลงมือกระทำตามแผนปฏิบัติทั้งยังไม่เข้าใจสมรรถนะและพรสวรรค์อันโดดเด่นนี้ของมนุษย์ สัตว์ไม่สามารถหาข้อสรุปเกี่ยวกับสิ่งที่มองไม่เห็นให้กับสิ่งที่ปรากฏให้เห็น ในขณะที่มนุษย์ใช้จิตที่เห็นประจักษ์ประกอบกับข้อสรุปจากสมมติฐานมาใช้ในการบรรลุถึงซึ่งความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่ไม่มีใครรู้จักและไม่ปรากฏให้เห็น ตัวอย่างเช่น คริสโตเฟอร์ โคลัมบัส ใช้ข้อมูลที่อยู่บนฐานความจริงอันเป็นที่รู้จักกันดีและได้ผ่านข้อพิสูจน์แล้วมาในการข้ามมหาสมุทรอันกว้างใหญ่จนถึงทวีปอเมริกาได้โดยไม่ผิดพลาด พลังความสามารถที่ทำให้ประสบความสำเร็จนี้มากจนสุดปัญญาของสัตว์ที่จะทำได้ ดังนั้น สมรรถนะความสามารถจึงเป็นคุณลักษณะอันโดดเด่นทางจิตวิญญาณและในอาณาจักรของมนุษย์ จิตวิญญาณของสัตว์ไม่สามารถมองผ่านทะลุและค้นหาความเร้นลับของสรรพสิ่ง สัตว์ถูกรอบงำโดยประสาทสัมผัส ตัวอย่างเช่น ไม่ว่าจะสอนสัตว์อย่างมากมายสักเพียงใดก็ตามว่าดวงอาทิตย์หยุดนิ่งอยู่กับที่และโลกหมุนรอบ ดวงอาทิตย์ สัตว์ก็ไม่มีวันเข้าใจความจริงข้อนี้ได้ ในทำนองเดียวกัน จิตวิญญาณของมนุษย์ก็มีขอบเขตจำกัด เช่นกันคือ มนุษย์ไม่สามารถเข้าใจปรากฏการณ์ของอาณาจักรที่อยู่เหนือระดับมนุษย์ได้ ทั้งนี้เพราะมนุษย์อยู่ภายใต้อาณัติของพลังอำนาจแห่งชีวิตซึ่งปฏิบัติการณ์อยู่ในระดับการดำรงอยู่ของตนเองและไม่อาจจะเกินขอบเขตที่กำหนดไว้นี้ได้

อย่างไรก็ตาม มีจิตวิญญาณอีกประเภทหนึ่งซึ่งอาจจะเรียกว่าเป็นจิตวิญญาณจากพระเจ้าเป็นเจ้า พระเยซูคริสต์ทรงตรัสเกี่ยวกับจิตวิญญาณนี้เมื่อครั้งที่พระองค์ทรงประกาศว่า มนุษย์จะต้องเกิดจากการถูกกระตุ่นให้มีชีวิตชีวาและจากการล้างบาปด้วยเพลิงแห่งชีวิต วิญญาณที่ปราศจากซึ่งจิตวิญญาณนี้ แม้จะยังครองจิตวิญญาณ

²³ ปาฐกถาธรรมที่ Theosophical Society ที่บ้านพักของ นายและนาง อาเธอร์ ฟาร์สัน เลขที่ 1700 ถนนสายที่ 18 NW วอชิงตัน ดีซี เมื่อวันที่ 25 เมษายน พ.ศ. 2455 (ค.ศ. 1912) บันทึกโดย โจเซฟ เอช ฮันเนน

ของมนุษย์อยู่ก็ถูกนับว่าตายไปแล้ว สาธุคุณพระเยซูคริสต์เจ้าทรงประกาศตัดสินว่า พวกเขาตายไปแล้วเนื่องจากว่าพวกเขาไม่ได้มีจิตวิญญาณอันทรงความศักดิ์สิทธิ์นี้ พระองค์ทรงตรัสว่า “ขอให้คนที่ตายไปแล้วฟังคนตายของพวกเขา” พระองค์ทรงตรัสในอีกตอนหนึ่งว่า “พวกที่เกิดจากเนื้อหนังมังสาก็คือร่างที่มีเลือดเนื้อ ส่วนที่เกิดจากจิตที่ผ่องแผ้วในธรรมก็คือจิตวิญญาณ” พระดำรัสนี้มีความหมายว่า แม่วิญญาณจะอยู่ในอาณาจักรของมนุษย์ วิญญาณนั้นก็ถูกนับว่าตายไปแล้วหากปราศจากซึ่งความมีชีวิตชีวาทางธรรม วิญญาณเหล่านี้มิได้รับส่วนที่เป็นชีวิตทางธรรมที่มาจากอาณาจักรที่สูงกว่า ที่จริงแล้ววิญญาณที่มีชีวิตคือวิญญาณที่มีส่วนร่วมรับพลังทางจิตวิญญาณที่มาจากสวรรค์

พลังทางจิตวิญญาณที่มีชีวิตชีวานี้มีแหล่งกำเนิดตามธรรมชาติจากดวงอาทิตย์แห่งสวรรค์ มาจากภาวะความเป็นจริงจากสวรรค์ มิได้เป็นการเผยหรือการแสดงออก เปรียบเสมือนดังรังสีของดวงอาทิตย์ รังสีนั้นเปล่งประกายมาจากดวงอาทิตย์ นี้มิได้หมายความว่าสามารถแบ่งแยกดวงอาทิตย์ออกมาได้หรือส่วนหนึ่งของดวงอาทิตย์ได้ หลุดออกไปในอวกาศแล้ว พืชต้นที่อยู่ข้างๆ เราได้งอกขึ้นมาจากเมล็ด ดังนั้น ต้นพืชนี้คือการแสดงออกและการเผยของเมล็ด อย่างที่เจ้าเห็นคือเมล็ดได้เผยให้เห็น ปรางค์เป็นผลคือพืชต้นนี้ ใบไม้ทุกใบของต้นพืชนี้เป็นส่วนหนึ่งของเมล็ด แต่ความเป็นจริงแห่งความศักดิ์สิทธิ์แบ่งแยกมิได้และมนุษย์ชาติแต่ละคนก็มิได้เป็นส่วนหนึ่งของภาวะความเป็นจริงอย่างที่กล่าวอ้างกันอยู่เสมอ ยิ่งไปกว่านั้น ภาวะความเป็นจริงแห่งปัจเจกชนของมนุษย์ชาติเมื่อถือกำเนิดทางธรรมคือประกายที่เปล่งมาจากความเป็นจริงแห่งความศักดิ์สิทธิ์ เสมือนดังที่เปลวเพลิง ความร้อนและแสงของดวงอาทิตย์ เป็นรัศมีของดวงอาทิตย์แต่มิใช่ส่วนหนึ่งของตัวดวงอาทิตย์ดวงนั้น ด้วยประการฉะนี้ จิตวิญญาณที่สองประกายมาจากภาวะความเป็นจริงแห่งความศักดิ์สิทธิ์ตลอดจนรัศมีของความศักดิ์สิทธิ์นั้นจึงได้ปรากฏให้เห็นธาตุแท้หรือความเป็นจริงในมนุษย์ รัศมีและความร้อนนี้คงอยู่ตลอดไป ไม่มีการหยุดสองประกายรัศมี トラบใดที่ดวงอาทิตย์ยังอยู่ ความร้อนและแสงก็ยังคงอยู่ เพราะฉะนั้น คุณสมบัติของความศักดิ์สิทธิ์จากพระผู้เป็นเจ้าจึงดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์ แสงที่สองประกายมานี้ไม่มีวันสิ้นสุด การหลั่งไหลลงมาก็ไม่มีวันหยุดชะงัก ยิ่งโลกแห่งมนุษย์ชาติพัฒนามากขึ้นเพียงใด รัศมีหรือประกายที่สองมาจากสรวงสวรรค์ของพระผู้เป็นเจ้าก็จะยิ่งเปิดเผยให้เห็นมากขึ้นเพียงนั้น เสมือนดังก้อนหิน เมื่อถูกขัดจนใสไรมลทินดังกระจก หินนั้นก็สะอาดระดับความเรืองรองและความงดงามของดวงตะวันได้อย่างเต็มที่

พระราชกิจของพระศาสดาอันได้แก่ การเผยพระคัมภีร์ การให้ครูที่ทรงคุณธรรมมาปรากฏและการวางจุดมุ่งหมายของปรัชญาที่มาจากสวรรค์ พระราชกิจทั้งหมดที่กล่าวมานี้มีเป้าหมายเพื่อฝึกฝนธาตุแท้ของมนุษย์ให้บริสุทธิ์ประดุจดังกระจกที่สะท้อนแสงและความรักของดวงตะวันแห่งสัจจะ ดังนั้นเราจึงหวังว่า ไม่ว่าเจ้าจะอยู่ที่ทิศตะวันออกหรือตะวันตก เจ้าจะเพียรพยายามด้วยหัวใจและจิตวิญญาณในแต่ละวันที่จะทำให้โลกนี้เจริญรุ่งโรจน์ยิ่งขึ้น เจริญทางธรรมมากขึ้น มีคุณธรรมมากขึ้น เพื่อว่า

ความงดงามของดวงตะวันแห่งสัจจะได้เผยอย่างเต็มที่ในหัวใจของมนุษย์เหมือนกับที่สะท้อนอยู่ในกระจกเงา ผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำเหล่านี้มีคุณค่าที่คู่ควรกับอาณาจักรของมนุษย์ชาติ คือวิวัฒนาการและความก้าวหน้าของมนุษย์ คือพระพรอันสูงสุด หาไม่แล้ว พัฒนาการแค่ทางวัตถุมิได้ทำให้มนุษย์บรรลุถึงซึ่งความสมบูรณ์แบบเท่าที่ได้อย่างมากก็แค่ทางด้านกายภาพ สภาวะโดยกำเนิดหรือฐานะทางวัตถุอาจจะอยู่ตัวและพัฒนาขึ้นแต่เขาก็ยังคงไร้ซึ่งศีลธรรมและพระพรจากสวรรค์ เขาจึงกลายเป็นร่างที่ไร้จิตวิญญาณ เป็นตะเกียงที่ไร้แสง เป็นตาที่ไร้ความสามารถในการมองเห็น เป็นหูที่ได้ยินเสียง เป็นจิตที่ไม่สามารถเข้าใจ เป็นปัญญาที่ปราศจากพลังของเหตุผล

มนุษย์มีพลังสองอย่าง และพัฒนาการของเขามีสองลักษณะ อย่างแรกเกี่ยวข้องกับโลกทางวัตถุที่ทำให้เขามีความก้าวหน้าทางวัตถุ พลังอีกอย่างหนึ่งเป็นพลังทางจิตวิญญาณที่ทำให้เขาพัฒนาภายในตัวของตนเอง ทำให้ธรรมชาติทางศักยภาพของเขาตื่นตัว พลังนี้เปรียบเหมือนปีกสองข้างที่ต้องได้รับการพัฒนาทั้งคู่เพราะเป็นไปได้ที่จะบินด้วยปีกเพียงข้างเดียว ขอความสรรเสริญจงมีแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของความก้าวหน้าทางวัตถุปรากฏอย่างชัดเจนในโลกแล้วแต่มีความจำเป็นที่ต้องมีความก้าวหน้าทางจิตใจในสัดส่วนเดียวกันกับความก้าวหน้าทางวัตถุด้วย เราต้องเพียรพยายามอย่างไม่หยุดหย่อนและอย่าพักเพื่อที่จะได้ประสบความสำเร็จในการพัฒนาคุณลักษณะทางศีลธรรมของมนุษย์ และเพียรพยายามอย่างไม่เหน็ดเหนื่อยที่จะช่วยให้มนุษยชาติก้าวไปสู่สถานะอันเที่ยงแท้ที่กำหนดให้มนุษย์มีความประเสริฐสูงส่ง ทั้งนี้เพราะร่างกายของมนุษย์เป็นแค่อุปกรณ์ที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญซึ่งไม่มีความสำคัญ เวลาแห่งการแตกสลายของร่างกายจะมาถึงอย่างไร้ทางเลี่ยงได้ แต่จิตวิญญาณคือเนื้อแท้ของมนุษย์ ดังนั้นจิตวิญญาณจึงคงอยู่ชั่วนิรันดร์ เพราะจิตวิญญาณมาจากความเอื้ออารีของพระผู้เป็นเจ้าของ จิตวิญญาณจึงเปรียบเสมือนรังสีของดวงตะวันแห่งสัจธรรม ดังนั้นจิตวิญญาณจึงมีความสำคัญยิ่งกว่ารูปกายภายนอก²⁴

²⁴ *The Promulgation of Universal Peace*

12

ธรรมชาติและพระวจนะ²⁵

[Nature and the Word]

ธรรมชาติเป็นอาณาจักรทางวัตถุ เมื่อเรามองดูธรรมชาติเราจะเห็นความมืดครึ้มและความไม่สมบูรณ์แบบ ตัวอย่างเช่น ถ้าเราปล่อยให้ผืนดินผืนหนึ่งตกอยู่ในสภาพทางธรรมชาติ เราก็จะพบว่ามันถูกปกคลุมด้วยชวากหนาม มีวัชพืชและพันธุ์ไม้ป่าขึ้นปกคลุมเต็มเหมือนเป็นปารกชฎ ต้นไม้ที่ขึ้นไร้ผล ทั้งยังขาดความงดงามและความสมมาตร มีสัตว์ป่า แมลงมีพิษและสัตว์เลื้อยคลานจำนวนมากมาอาศัยอยู่ในโพรงที่มีมืดมิด นี่คือการไม่สมบูรณ์และความบกพร่องของโลกทางธรรมชาติ ถ้าจะเปลี่ยนสภาพแวดล้อมนี้ เราจะต้องถางป่าและเตรียมดินสำหรับการเพาะปลูกเพื่อที่จะมีไม้ดอกมาแทนที่ชวากหนามและวัชพืช กล่าวคือ เราจะต้องทำให้โลกทางธรรมชาติสว่างไสว สภาพป่าไม้ที่มีอยู่ในธรรมชาติดั้งเดิมดูสลัว มืดครึ้ม ไม่สามารถผ่านเข้าไปได้ มนุษย์จะต้องเปิดช่องทางให้ป่าได้รับแสง ถางพุ่มไม้ที่พันกันยุ่งเหยิงแล้วปลูกไม้ที่ให้ผล ในไม่ช้าผืนป่าที่รกร้างและป่าที่บกก็ถูกเปลี่ยนเป็นสวนผลไม้ที่ให้ผลและเป็นสวนที่สวยงาม ความมีระเบียบเข้ามาแทนที่ความยุ่งเหยิง อาณาบริเวณทางธรรมชาติที่มีมืดครึ้มถูกทำให้สว่างไสวและบรรยากาศดีขึ้นด้วยเกษตรกรรม

ถ้าตัวมนุษย์เองถูกปล่อยให้กับสภาวะอย่างที่เขาเป็นอยู่ เขาก็จะต่ำยิ่งกว่าสัตว์ ความเขลาและข้อบกพร่องของเขาจะทวีมากยิ่งขึ้นต่อไป เห็นได้ชัดจากชนเผ่าป่าเถื่อนในแอฟริกากลาง พวกเขาอยู่ในสภาพตามมีตามเกิดและได้ด่ำดิ่งลงสู่ความตกต่ำทางอนารยธรรม ปรากฏความงุ่มง่ามให้เห็นอย่างเลือนรางในโลกที่ยังไม่รู้จักความรู้สึกเกี่ยวกับจิตใจและศีลธรรม ถ้าเราปรารถนาจะให้แสงสว่างปรากฏในระดับความเป็นอยู่ที่มืดมิดแห่งนี้ของมนุษย์ เราจะต้องนำพวกเขาออกมาจากการถูกกักขังในสภาวะความเป็นอยู่ที่สิ้นหวัง จากนั้นจึงให้การศึกษาและชี้ให้พวกเขาเห็นทางสู่แสงสว่างและความรู้ จนกระทั่งพวกเขาได้รับการยกระดับจากสภาพความเขลาจนกลายเป็นคนฉลาดรอบรู้ ไม่มีความป่าเถื่อนและการผูกพยาบาทอีกต่อไป เขากลายเป็นอารยชนและมีเมตตา ครั้งหนึ่งเขาเคยเป็นภัยและน่ากลัว บัดนี้เขาได้ครองคุณธรรมจากสวรรค์ หากเขาถูกปล่อยให้ไว้ในสภาพตามมีตามเกิดโดยปราศจากการศึกษาและการฝึกฝน แน่แน่นอนว่าเขาจะไม่มีศีลธรรมและดุร้ายกว่าสัตว์ เราเห็นความดุร้ายอย่างสุดขีดในหมู่ของเผ่าพันธุ์มนุษย์ในแอฟริกาที่กินมนุษย์เป็นอาหาร ดังนั้นจึงเป็นที่ชัดเจนว่า ไม่มีความบริบูรณ์ในเรื่องเกี่ยวกับอุปนิสัย ความสมบูรณ์จะไม่เกิดขึ้นจนกว่ามนุษย์จะตื่นตัว ได้อาบแสงสว่างจนเรื่องรองและได้รับการกระตุ้นด้วยการศึกษา

²⁵ ปาฐกถาธรรมที่บ้าน นายและนาง วิลเลียม ซุทเธอร์แลนด์ แม็กเวล บ้านเลขที่ 716 พายแอรินิว เวส มอนทรีล แคนาดา เมื่อวันที่ 2 กันยายน พ.ศ. 2455 (ค.ศ. 1912) จากบันทึกขวเลข

ณ ปัจจุบัน มีสำนักความคิดทางปรัชญาที่กล่าวอ้างอย่างไม่ลืมหูลืมตาว่า เรื่องเกี่ยวกับพื้นเพทางอุปนิสัยใจคานั้นมีความสมบูรณ์แบบอยู่แล้ว หากเป็นจริงตามนี้แล้วเหตุใดเด็ก ๆ จึงต้องได้รับการฝึกฝนและการเรียนรู้ในโรงเรียน และมีความจำเป็นอะไรที่จะต้องมียุทธศาสตร์ต่อยอดในภาควิชาวิทยาศาสตร์ ศิลปศาสตร์และอักษรศาสตร์ในมหาวิทยาลัยต่างๆ อะไรคือผลจากการที่มนุษย์ชาติถูกปล่อยไว้ในสภาพตามมีตามเกิดโดยปราศจากการศึกษาและการฝึกฝน? การค้นคว้าและความสำเร็จทางด้านวิทยาศาสตร์ล้วนเป็นผลมาจากความรู้และการศึกษา ศักยภาพของโทรเลข เครื่องบันทึกเสียง โทรศัพท ที่แฝงอยู่ในโลกแห่งธรรมชาติจะไม่ได้ปรากฏออกมาจากอาณาจักรที่มองไม่เห็นถ้ามนุษย์มิได้ใช้การศึกษาเจาะทะลุนได้ค้นพบกฎที่ควบคุมศักยภาพเหล่านี้ไว้ หากมนุษย์ยังคงอยู่ในสภาพตามมีตามเกิด พัฒนาการและความอัจฉริยะอย่างน่าพิศวงที่เราเรียกกันว่าอารยธรรมก็คงจะยังคงถูกซ่อนไว้ คงยังไม่เป็นที่รู้จักหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ไม่มีตัวตน และแล้วพวกเขา ก็จะปราศจากซึ่งความอุดมพรและพระพรตลอดจนคุณานุภาพจากการศึกษาและการกล่อมเกลாதงจิตใจ เนื้อแท้ของความแตกต่างระหว่างคนเขลา กับปราชญ์ที่มีความฉลาดหลักแหลมคือคนประเภทแรกยังมิได้ถูกยกออกมาจากสภาพที่เป็นอยู่ ในขณะที่คนประเภทที่สองได้ผ่านระบบการฝึกอบรมและได้รับการศึกษาจากโรงเรียนและวิทยาลัยต่างๆ ทำให้ความคิดของเขามีความตื่นตัวและเผยให้เห็นขอบเขตแห่งความคิดและความตระหนักรู้ในระดับที่สูงกว่า หาไม่แล้วคนทั้งสองประเภทนี้ก็จะเหมือนกันตรงที่เป็นมนุษย์ซึ่งยังคงไว้ซึ่งสภาพตามกำเนิด

พระผู้เป็นเจ้าของพระเจ้าทรงส่งพระศาสดามาเพื่อกระตุ้นให้วิญญาณของมนุษย์สูงขึ้นและเพื่อให้ยอมรับพระผู้เป็นเจ้าของที่พระองค์ทรงเผยพระคัมภีร์ที่มาจากสวรรค์ก็เพื่อจุดมุ่งหมายนี้ เพราะถ้าลมหายใจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้โชยไปทั่วอุทยานแห่งหัวใจของมนุษย์ ประตูละตูแห่งความรู้จากสวรรค์ก็จะเปิดต่อมนุษย์ชาติและแล้วแรงบันดาลใจที่มองไม่เห็นก็จะถูกส่งลงมาจากเบื้องบน พระองค์ทรงพระราชทานพลังอำนาจอันเลิศจากสวรรค์เช่นนี้มาให้ก็เพื่อที่มนุษย์จะได้ชำระตนเองให้บริสุทธิ์ ทำให้เขาปลอดจากข้อบกพร่องทางอุปนิสัยใจคอและยกระดับวิญญาณของเขาขึ้นสู่อาณาจักรแห่งพลังและอำนาจ พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงมีจุดมุ่งหมายให้อำนาจฝ่ายต่ำในอุปนิสัยใจคอคลายหายไปและเพื่อให้คุณลักษณะแต่กำเนิดที่ยังบกพร่องของตัวเองเองเลื่อนหายไป ในแสงสะท้อนอันสุกสว่างของดวงตะวันแห่งสัจจะ ราชพันธกิจของเหล่าพระศาสดาของพระผู้เป็นเจ้าของคือการฝึกฝนจิตวิญญาณของมนุษย์ชาติและช่วยให้พวกเขาหลุดพ้นจากความเป็นทาสของสัญชาติญาณตามธรรมชาติที่ติดมาแต่กำเนิดและความโน้มเอียงไปในทางกิเลสตัณหา พระศาสดาทุกพระองค์เปรียบเสมือนดังคนสวน และโลกแห่งมนุษย์ชาติเปรียบประดุจดังอาณาบริเวณที่พระศาสดาจะทรงดำเนินการลงแรงทำการเพาะปลูกในที่ซึ่งยังรกร้างว่างเปล่าและเป็นป่าดงดิบที่ยังไม่ได้รับการถาง พระศาสดาทุกพระองค์ทรงตัดกิ่งไม้ที่งอให้ตรง ทรงดูแลต้นไม้ที่ไม่มีผลให้ออกผลเต็มต้น ทรงค่อยๆ เปลี่ยนสภาพอาณาบริเวณอัน

กว้างขวางที่รกร้างว่างเปล่าและยังไม่ได้ใช้เพาะปลูกให้เป็นสวนผลไม้อันงดงามที่อุดมสมบูรณ์และให้ผลผลิตอย่างมากมาย

หากธาตุแท้ของมนุษย์มีความสมบูรณ์แบบและบริบูรณ์ในตัวเองแล้ว ก็คงจะไม่มี ความจำเป็นที่จะต้องมีการอบรมบ่มนิสัยในโลกมนุษย์ เราคงจะไม่มีครู โรงเรียน มหาวิทยาลัย ศิลปะและหัตถกรรมต่างๆ คงจะไม่มี ความจำเป็นที่จะต้องมีการศาสนา จากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและพระคัมภีร์จากพระองค์ ถ้านิสัยใจคอที่เป็นมาแต่กำเนิด สมบูรณ์เพียงพอสำหรับมนุษย์แล้ว เราก็คงจะไม่ต้องการพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและไม่ต้องมีความศรัทธาในพระองค์ ดังนั้น ที่พระองค์ทรงพระราชทานพระพรและความช่วยเหลือ อันมหาศาลพร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ก็เพื่อให้เราบรรลุถึงซึ่งชีวิตทางธรรม เพราะธรรมชาติทางอุปนิสัยของมนุษย์ไม่มีความสมบูรณ์ ไม่มีความบริบูรณ์ ขอให้ดู ประเทศแคนาดาเป็นตัวอย่าง ในช่วงประวัติศาสตร์แรกเริ่มของประเทศนี้ ตอนที่เมือง มอนทรีออลยังเป็นดินแดนที่รกร้างว่างเปล่า ยังไม่ได้รับการพัฒนาและยังอยู่ในสภาพ ตามธรรมชาติ ดินแดนยังไม่ให้ผลผลิต ที่ดินเต็มไปด้วยหินขรุขระจนแทบจะอาศัยอยู่ ไม่ได้ ที่มองไม่เห็นนั่นคือพลังอะไรที่ทำให้มหานครอันยิ่งใหญ่นี้บังเกิดขึ้นได้ใน ท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่โหดและน่ากลัวอันตรายเช่นนี้? พลังนั้นมาจากจิตของ มนุษย์ เช่นนี้เพราะธรรมชาติและผลของมันไม่มีความสมบูรณ์แบบ จิตของมนุษย์ ช่วยแก้ไขและขจัดสภาพที่ไม่สมบูรณ์แบบออกไป จนกระทั่งในทุกวันนี้ เราได้เห็น มหานครขึ้นแทนที่ป่าเขาอันรกร้างว่างเปล่า ก่อนการมาถึงของโคลัมบัส อเมริกาเอง ก็ยังเป็นที่ยรกร้าง มีป่าดงดิบที่ยังไม่ได้ถางแผ่ขยายอย่างกว้างใหญ่ไพศาล มีเทือกเขา และแม่น้ำซึ่งเป็นโลกธรรมชาติแบบดั้งเดิมโดยแท้ แต่บัดนี้กลับกลายเป็นถิ่นที่อยู่ของ มนุษย์ ถิ่นที่เคยมีดมนอนธการ ดูนากลัวและไม่มีความเจริญกลับรุ่งเรืองด้วยอารย ธรรมและความเจริญรุดหน้า เราเห็นการเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์เข้ามาแทนที่ป่าดงดิบ มีสวนอันสวยงามและสวนผลไม้ที่มีลูกดก พันธุ์ไม้ออกดอกอย่างสวยงามแทนที่ขวาก หนามและวัชพืชที่ไร้ค่า มีสัตว์เลี้ยงและไร่นารวมให้เก็บเกี่ยว หากโลกในสภาพ ดั้งเดิมทางธรรมชาติมีความสมบูรณ์แบบจริง สภาพของประเทศอันยิ่งใหญ่นี้ก็คงไม่ ต้องได้รับการเปลี่ยนแปลงจากเดิม

ถ้าเด็กคนหนึ่งไม่ได้รับการเลี้ยงดูทางด้านอุปนิสัยที่ติดมาแต่เกิดและไม่ได้รับการ ศึกษา ไม่ต้องสงสัยเลยว่า เมื่อเด็กคนนั้นเติบโตขึ้น เขาจะโง่เขลาและอ่านไม่ ออกเขียนไม่ได้ สภาวะทางจิตใจของเขาจะซบเซาเบาปัญญา จริงๆ แล้วเขาก็จะ เหมือนกับสัตว์ เห็นกันทั่วไปแล้วว่าหมู่คนที่ป่าเถื่อนในทวีปแอฟริกากลางมี พัฒนาการทางด้านจิตใจสูงกว่าระดับสัตว์แค่นิดเดียว

บทสรุปที่หักท้วงไม่ได้ อยู่ที่ความงดงามของดวงตะวันแห่งความเป็นจริงซึ่งก็คือพระ วรณะของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าซึ่งเป็นที่มาของการพัฒนามนุษย์และอารยธรรมของมนุษย์ ธรรมชาติจัดอยู่ในอาณาจักรของสัตว์ สัตว์มีความสมบูรณ์แบบถ้ามองจากสภาวะ ทางธรรมชาติและจากระดับแห่งขีดจำกัดของสัตว์ พัฒนาการของสัตว์ที่ดูร้ายถูก

กำกับด้วยกฎธรรมชาติ พวกมันไม่ได้รับการศึกษา ไม่ได้รับการฝึกฝน พวกมันจึงไม่มีพลังความคิดหาเหตุผลที่เป็นนามธรรมและปราศจากซึ่งปัญญาญาณ จึงไม่มีการติดต่อกับโลกทางจิตวิญญาณ ปราศจากมโนคติเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าของหรือพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ สัตว์ไม่สามารถรับรู้หรือเข้าใจพลังแห่งจิตวิญญาณ ทั้งยังไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่างมนุษย์กับตัวของสัตว์เองอันเนื่องมาจากความจำกัดทางความรู้สึกอันอ่อนไหวต่อการรับรู้ทางประสาทสัมผัส สัตว์มีชีวิตอยู่ภายใต้พันธนาการและกฎทางธรรมชาติ สัตว์ทั้งหมดจึงถูกจัดอยู่ในประเภทวัตถุ เพราะทั้งหมดปฏิเสธพระผู้เป็นเจ้าของและมีชีวิตอยู่อย่างไม่ตระหนักรู้เกี่ยวกับพลังที่อยู่เหนือธรรมชาติที่มีอยู่ในจักรวาล สัตว์ไม่มีความรู้เกี่ยวกับพระศาสดาที่มาจากพระผู้เป็นเจ้าของและพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ สัตว์แคตกอยู่ภายใต้อำนาจของธรรมชาติและประสาทสัมผัสเท่านั้น ที่จริงแล้วสัตว์เหล่านี้ก็เหมือนกับนักปรัชญาที่ยิ่งใหญ่แห่งยุคนี้ที่ไม่ติดต่อกับพระผู้เป็นเจ้าของและพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ สัตว์ปฏิเสธพระศาสดา ไม่มีความรู้สึกอ่อนไหวทางคุณธรรม สัตว์ปราศจากซึ่งพระกรุณาธิคุณที่มาจากสวรรค์ และไม่มีความศรัทธาในพลังเหนือธรรมชาติ สัตว์ใช้ชีวิตอย่างบรมสุขและอย่างราบรื่น ส่วนนักปรัชญาทางวัตถุนิยมใช้เวลาเรียนอย่างพากเพียรเป็นเวลาสิบหรือยี่สิบปีในโรงเรียนและวิทยาลัยและในขณะที่เดียวกันก็ปฏิเสธพระผู้เป็นเจ้าของ พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์และแรงบันดาลใจที่มาจากสวรรค์ นับว่าสัตว์ยังเป็นนักปรัชญาที่ยิ่งใหญ่กว่าเสียอีกเพราะสัตว์สามารถปฏิเสธและไม่ยอมรับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่กล่าวมาโดยไม่ต้องลงแรงใดๆ ตัวอย่างเช่น วัวปฏิเสธพระผู้เป็นเจ้าของและพระจิตวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ ทั้งยังไม่มีความรู้เกี่ยวกับแรงดลบันดาลใจ ไม่เข้าใจเกี่ยวกับความเอื้ออาทรที่มาจากสวรรค์ ไม่มีความรู้สึกทางธรรม นับว่าวัวเป็นสิ่งแปลกหน้าในโลกแห่งความรู้สึกทางใจซึ่งก็เหมือนกับนักปรัชญาตรงที่วัวถูกครอบงำโดยธรรมชาติและไม่รู้รู้อะไรเกินกว่าประสาทสัมผัส อย่างไรก็ตาม นักปรัชญาที่มีความยินดีอย่างยิ่งที่ " พวกเรามีได้ตกเป็นทาสของความเชื่ออย่างมง่าย เรามีความเชื่ออย่างไม่ต้องสงสัยในความรู้สึกทางประสาทสัมผัสและไม่ต้องรู้อะไรเกินกว่าการมีอยู่ของอาณาทางจักรทางธรรมชาติซึ่งครอบคลุมทุกอย่างไว้แล้ว" แต่ในมุมมองเดียวกันของวัวซึ่งไม่เคยได้เรียนและไม่มีความสามารถทางวิทยาศาสตร์กลับเห็นว่าชีวิตของมันดำเนินไปตามฐานันดรศักดิ์และความสูงส่งอย่างสอดคล้องกับกฎทางธรรมชาติ

แต่นี้มิใช่เกียรติศักดิ์ของมนุษย์ เกียรติของมนุษย์อยู่ที่การมีความรู้ในพระผู้เป็นเจ้าของ มีความอ่อนไหวในการรับธรรม เข้าถึงพลังเหนือธรรมชาติและความเอื้ออาทรจากพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ ความรุ่งเรืองของมนุษย์มาจากการได้รับรู้คำสอนของพระผู้เป็นเจ้าของ การรับรู้นี้คือความรุ่งโรจน์ของมนุษย์ชาติ การละเลยมิใช่ความเรื่อรองแต่เป็นความมืดมิด บรรดาคนที่จมอยู่ในภพภูมิแห่งความเขลาระดับต่ำสุดที่ได้รับรู้ความลึกกลับของพระผู้เป็นเจ้าของและความจริงแห่งการดำรงของพระองค์แล้ว แต่กระนั้นก็ยังไม่ยอมรับรู้ในพระเยซูคริสต์พระผู้ทรงความศักดิ์สิทธิ์หรือ? สติปัญญาของคนเหล่านี้สูงกว่าพระปรีชาญาณของพระคริสต์กระนั้นหรือ? พระเยซูคริสต์ทรงความประเสริฐทรงมาจากสวรรค์และทรงอยู่ในครอบครองของโลกแห่งอาณาจักร พระองค์ทรง

แสดงออกซึ่งความรู้ทางธรรม พระปรีชาญาณของพระองค์อยู่ในระดับเหนือกว่าเหล่า นักปรัชญา ความเข้าใจของพระองค์มีความลึกซึ้งกว่า การตระหนักรู้ของพระองค์ หลีกแหลมกว่าและความรอบรู้ของพระองค์สมบูรณ์แบบมากกว่า เป็นไปได้อย่างไรที่ พระองค์จะทรงมองข้ามและปฏิเสธทุกสิ่งทุกอย่างในโลกนี้ พระองค์ทรงให้ความสำคัญกับพระชนม์ชีพทางโลก ทรงปฏิเสธการหยุดพักและการอยู่นิ่งเฉย พระองค์ทรงยอมรับความยากลำบากและทรงสมัครใจรับความทุกข์ทรมานที่ หมุนเวียนสับเปลี่ยนกันเข้ามาเพราะพระองค์ทรงไว้ซึ่งความอ่อนไหวทางศาสนาและ ทางพลังแห่งพระจิตวิญญาณอันทรงความศักดิ์สิทธิ์ พระองค์ทรงเห็นความงดงาม แห่งอาณาจักรสวรรค์ ทรงแสดงออกซึ่งความเอื้ออารีของพระผู้เป็นเจ้าและทรง ครอบพลานุภาพที่สมบูรณ์แบบ พระองค์ทรงเรื่องรองด้วยความรักและความเมตตา เหมือนกับพระศาสดาทรงมวลที่มาจากพระผู้เป็นเจ้า ²⁶.

²⁶ *The Promulgation of Universal Peace*

13

พระวิญญาณบริสุทธิ์ อำนาจซึ่งเป็น สื่อกลางระหว่างพระผู้เป็นเจ้าและมนุษย์²⁷

[The Holy Spirit, the Intermediary Power between God and Man]

ไม่สามารถคิดจินตนาการเรื่องเกี่ยวกับสารัตถะของพระผู้เป็นเจ้า เพราะเป็นเรื่องที่ไร้ขอบเขต มีความเป็นนิรันดร์ เป็นอมตะและไม่สามารถมองเห็นได้

โลกแห่งสิ่งสร้างสรรค์ถูกผูกไว้กับกฎทางธรรมชาติ เป็นโลกที่มีจุดสิ้นสุดและต้องถึงแก่กาลอวสานต์

ไม่สามารถกล่าวได้ว่าสารัตถะอันเป็นอนันต์มีการขึ้นหรือลงเพราะเป็นเรื่องที่อยู่เหนือความเข้าใจของมนุษย์ ทั้งยังไม่สามารถพรรณนาด้วยคำพูดที่ใช้กันในแวดวงแห่งปรากฏการณ์ในโลกที่ถูกสร้างสรรค์นี้

ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่มนุษย์ต้องการพลังหนึ่งเดี่ยวนั้นเพื่อขอรับความช่วยเหลือจากพระผู้เป็นสารัตถะของพระผู้เป็นเจ้า มีแต่พลังดังกล่าวเท่านั้นที่จะช่วยนำเขาเข้าสู่การติดต่อกับแหล่งที่ให้กำเนิดชีวิตทั้งปวง

จึงมีความจำเป็นต้องมีการนำสองขั้วที่ต่างกันแบบสุดๆ นี้มาสัมพันธ์กัน อย่างเช่น เศรษฐีกับยากจน เหลือเฟือกับขาดแคลน หากปราศจากซึ่งอำนาจซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวกลาง จะไม่มีความสัมพันธ์เกิดขึ้นระหว่างคู่ที่สุดขั้วทั้งสอง

ดังนั้น เราอาจกล่าวได้ว่าจะต้องมีสื่อกลางระหว่างพระผู้เป็นเจ้ากับมนุษย์ ซึ่งจะเป็นอะไรมิได้นอกจากพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ที่นำสิ่งสร้างสรรค์บนโลกมาสัมพันธ์กับ "พระผู้ที่เราไม่สามารถคิดจินตนาการได้" ซึ่งก็คือ สารัตถะของพระผู้เป็นเจ้า

พระผู้เป็นสารัตถะของพระผู้เป็นเจ้าก็เหมือนกับดวงอาทิตย์ พระวิญญาณบริสุทธิ์เปรียบเสมือนรัศมีของดวงอาทิตย์ดวงนั้น เมื่อรัศมีของดวงอาทิตย์ส่องแสงและความอบอุ่นจากดวงอาทิตย์มายังโลกทำให้เกิดชีวิตแก่ทุกสรรพสิ่งสร้างสรรค์ เช่นเดียวกันกับที่ "พระศาสดาผู้ทรงแสดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้า" ได้ทรงนำพลังแห่งจิตวิญญาณศักดิ์สิทธิ์จากดวงอาทิตย์แห่งสัจจะของพระผู้เป็นเจ้ามาส่องให้ชีวิตและวิญญาณของมนุษย์สว่าง

จงสังเกตดูว่ามีความจำเป็นต้องมีสื่อกลางระหว่างดวงอาทิตย์และโลก ดวงอาทิตย์มิได้เคลื่อนตัวลงมาหาโลกและโลกก็มิได้ขึ้นไปหาดวงอาทิตย์ แสงรัศมีของดวง

²⁷: กรุงปารีส ฝรั่งเศส: 4 ถนน de Camoëns เมื่อวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

อาทิตย์คือช่องทางติดต่อที่ทำให้แสงสว่าง ความอบอุ่นและความร้อนได้ส่งลงมายังโลก

พระจิตวิญญาณศักดิ์สิทธิ์คือแสงจากดวงอาทิตย์แห่งสัจจะ ชีวิตและความเรื่อรองของมนุษย์ชาติที่มาจากพลังอันไม่มีวันสิ้นสุดของพลังพระจิตวิญญาณทำให้วิญญาณท่วมท้นไปด้วยแสงที่สองมาจากสวรรค์ ทั้งยังเป็นสื่อที่ถ่ายทอดพระพรแห่งพระเมตตาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้ามาสู่โลก โลกที่ปราศจากสื่อที่ทำให้เกิดความอบอุ่นและแสงสว่างจะไม่ได้รับประโยชน์อะไรเลยจากดวงอาทิตย์ดวงนั้น

ในทำนองเดียวกันกับที่พระจิตวิญญาณศักดิ์สิทธิ์คือที่มาของชีวิตมนุษย์ หากปราศจากซึ่งพระจิตวิญญาณศักดิ์สิทธิ์มนุษย์ก็จะมีสติปัญญา จะไม่สามารถมีความรู้ซึ่งมีวิธีการและระบบที่จะส่งผลดีต่อการสร้างสรรค์ทั้งหมดที่เหลือ ความเรื่อรองของพระจิตวิญญาณบริสุทธิ์ทำให้มนุษย์มีพลังทางความคิดและช่วยให้เขาสามารถค้นพบสิ่งที่เขาสามารถนำมาดัดแปลงกฎเกณฑ์ทางธรรมชาติให้เข้ากับความสะดวกของเขา

ด้วยการที่พระศาสดาเป็นสื่อกลางของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า พระจิตวิญญาณบริสุทธิ์จึงสอนคุณธรรมแก่มนุษย์และสามารถทำให้เขาได้บรรลุถึงชีวิตอันเป็นนิรันดร์

พระจิตวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ทรงนำพระพรเหล่านี้มาให้มนุษย์ ดังนั้น เราจึงสามารถเข้าใจได้ว่าพระจิตวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นสื่อกลางระหว่างพระผู้สร้างและสรรพสิ่งที่ถูกสร้าง แสงและความร้อนจากดวงอาทิตย์ทำให้ผลไม้บนโลกออกผลดก และทำให้ชีวิตของทุกสิ่งเจริญเติบโต ส่วนพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์นั้นกระตุ้นวิญญาณของมนุษย์

ครั้งหนึ่ง สานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์คือนักบุญปีเตอร์และนักบุญจอห์นซึ่งเป็นผู้เผยแพร่ศาสนาคริสต์ก็เคยเป็นคนใช้แรงงาน พวกเขาหาเช้ากินค่ำทุกวัน แต่ด้วยพละภาพของพระจิตวิญญาณบริสุทธิ์ วิญญาณของพวกเขาจึงมีความแจ่มใสและได้รับพระพรอันเป็นนิรันดร์จากพระเยซูคริสต์เจ้า²⁸

²⁸ จากสุนทรพจน์ที่กรุงปารีสของพระอัครบิดรปาปา

14

ความลับของการเสียสละ²⁹

[The Mystery of Sacrifice]

คำวันนี้เราจะพูดถึงเกี่ยวกับความลับของการเสียสละ มีการเสียสละสองประเภทคือ ทางกายและทางจิตวิญญาณ ที่จริงแล้วคำอธิบายของโบสถ์เกี่ยวกับเรื่องนี้เป็นเรื่อง มงาย ได้มีบันทึกในพระคัมภีร์ตอนที่พระเยซูคริสต์เจ้าทรงตรัสว่า " เราคือขนมปัง เป็นๆ ที่ลงมาจากสวรรค์ ใครก็ตามที่ทานขนมปังนี้จะอยู่ตราบชั่วฟ้าดินสลาย" พระองค์ยังทรงตรัสอีกด้วยว่า " ไวน์นี้คือโลหิตของเราที่หลั่งมาเพื่ออภัยแก่บาป" พระวณะเหล่านี้ถูกแปลโดยโบสถ์ไปในทางผิดๆ จนทำให้มนุษย์สุดที่จะหาเหตุผลมา ทำให้เข้าใจหรือยอมรับคำอธิบายนี้

กล่าวกันว่า พระสาธุคุณอดัมไม่เชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้าและรับประทานผลไม้ จากต้นที่ต้องห้าม ด้วยเหตุนี้บาปที่พระสาธุคุณอดัมทำจึงตกทอดมาสู่คนรุ่นลูก รุ่นหลาน พวกเขาสอนว่า อันเนื่องมาจากบาปของสาธุคุณอดัม พวกลูกหลานที่สืบเชื้อ สายจึงเสมือนได้กระทำการฝ่าฝืนคำสั่งด้วยและต้องรับผิดชอบบาปที่สืบทอดต่อมา ผลก็คือมนุษย์ชาติสมควรได้รับโทษและชดใช้ผลกรรม ด้วยเหตุนี้พระเจ้าจึง ทรงส่งพระบุตรของพระองค์มาเพื่อพลีพระชนม์ชีพซึ่งทำให้มนุษย์ได้รับการอภัยบาป อันเนื่องมาจากการฝ่าฝืนคำสั่งของพระสาธุคุณอดัม

เราใคร่พิจารณาถ้อยแถลงเหล่านี้จากจุดยืนของหลักเหตุผล ขอให้เรานึกว่าเป็นไปได้หรือที่พระเจ้าเป็นผู้ทรงสูงส่งผู้ทรงมีความเป็นธรรมจะลงโทษคนรุ่นลูกหลานของ พระสาธุคุณอดัมผู้ซึ่งกระทำความผิดและไม่มีความเชื่อฟังเอง ถ้าเป็นจริง เราก็คง พิจารณาว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงปกครองเป็นคนที่ไม่มีความเป็นธรรม ถ้าเรายอมรับ ว่าบิดาเป็นผู้ลงมือกระทำผิด แล้วบุตรทำผิดอะไร? จะเห็นว่าไม่มีความเกี่ยวข้องกัน ระหว่างบุคคลทั้งสอง บาปของพระสาธุคุณอดัมมิใช่เป็นบาปของคนรุ่นลูกหลาน โดยเฉพาอย่างยิ่งเพราะพระสาธุคุณอดัม อยู่ในช่วงชั่วอายุคนนับถอยหลังจาก ปัจจุบันเป็นพันๆ ปี ถ้าบิดาในรุ่นชั่วอายุคนในหลายพันปีก่อนกระทำบาป จะเป็นอยู่ใน ช่วงชั่วอายุคนนับถอยหลังจากปัจจุบันเป็นพันๆ ปี ถ้าบิดาในรุ่นชั่วอายุคนใน หลายพันปีก่อนกระทำบาป จะเป็นธรรมไหมถ้ามีการเรียกร้องให้คนในรุ่นปัจจุบัน ต้องรับความทนทุกข์ทรมานเพราะผลจากบาปของบิดา?

ยังมีคำถามและคำบอกเล่าอีกมากที่ต้องนำมาพิจารณา สาธุคุณอับราฮัมทรงเป็น พระผู้แสดงองค์ของพระเจ้าและทรงสืบเชื้อสายมาจากพระสาธุคุณอดัม เช่นเดียวกับ สาธุคุณอิซมาเอล สาธุคุณไอแซก สาธุคุณเยเรมีย์ สายตระกูล ทั้งหมดของพระศาสดารวมทั้งสาธุคุณเดวิด สาธุคุณไซโรมอน สาธุคุณแอรอน

²⁹ ปาฐกถาธรรมที่บ้าน นายและนาง เอ็ดเวอร์ด บี คินนี 780 ถนน เวสเอนด์ นิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2455 (ค.ศ.1912) บันทึกโดย อีเธอร์ ฟอสเตอร์

ทั้งหมดที่กล่าวมานี้อยู่ในรุ่นลูกหลานของพระสาวกคุณอดัมทั้งสิ้น สาวกคุณทั้งหมดที่กล่าวมานี้อยู่ในเกณฑ์ที่ต้องโทษอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดของบุคคลแรกคือพระสาวกคุณอดัมผู้เป็นบิดารวม พระผู้ซึ่งเป็นบรรพบุรุษที่นับถอยหลังไปจนถึงโบราณกาลกระนั้นหรือ? มีคำอธิบายว่าเมื่อพระเยซูคริสต์ทรงเสด็จมาพลีพระองค์ตระกูลของพระศาสดาทั้งสายที่มาก่อนพระเยซูคริสต์ก็เป็นอิสระจากบาปและได้รับการปลดปล่อยจากการถูกลงโทษ แม้กระทั่งเด็กคนหนึ่งก็ยังไม่สามารถยืนยันอย่างสอดคล้องกับความเป็นจริงเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้ การแปลความหมายและถ้อยแถลงดังกล่าวมาจากความเข้าใจผิดไปจากความหมายที่ลิขิตในพระคัมภีร์ไบเบิล

เพื่อที่จะเข้าใจความจริงแท้ของการพลีตนขอให้เราพิจารณาดูการถูกตรึงกางเขนและความตายของพระสาวกคุณพระเยซูคริสต์เจ้า เป็นความจริงที่พระองค์ทรงพลีพระชนม์ชีพเพื่อพวกเรา แต่อะไรคือความหมายของการพลีพระชนม์ชีพ? เมื่อพระสาวกคุณพระเยซูคริสต์เจ้าทรงประกาศพระองค์ไปในทางที่ขัดกับประชาชาติและประชาชนในโลก พระเยซูคริสต์เจ้าทรงตระหนักดีว่ามนุษยชาติจะลุกฮือขึ้นต่อต้านพระองค์และจะทำทุกวิถีทางให้พระองค์ต้องประสบกับความทุกข์ยากลำบาก ไม่ต้องสงสัยเลยว่าคนที่เป็นอย่างที่พระเยซูคริสต์เจ้าทรงประกาศไว้ย่อมต้องปลุกปั่นให้เกิดความมุงร้ายในโลกและก่อให้เกิดการทารุณกรรมต่อบุคคล พระองค์ทรงตระหนักดีว่า จากการใช้กำลังรุนแรง พระองค์จะหลังโลหิตและพระวรกายของพระองค์จะมีบาดแผล ทั้งๆ ที่พระองค์ทรงตระหนักถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับพระองค์ พระองค์ก็ยังทรงประกาศข่าวสารและได้รับความทุกข์ทรมานและความยากลำบากนานัปการจากประชาชน และท้ายที่สุดพระองค์ทรงสละพระชนม์ชีพเป็นพลีเพื่อความเรืองรองของมนุษยชาติ พระองค์ทรงยอมรับความหายนะและยอมถูกทรมานเพื่อจะได้นำมนุษยชาติไปสู่ความจริง หากเป็นพระประสงค์ที่จะรักษาพระชนม์ชีพของพระองค์เองโดยไม่เสนอองค์ของพระองค์เป็นพลี แล้ว พระองค์ก็คงจะไม่ทรงสามารถนำทางคนได้แม้แต่คนเดียว ไม่เป็นที่สงสัยเลยว่าพระโลหิตอันอุดมพรของพระองค์จะหลังและพระวรกายของพระองค์จะแตกสลายลง แม้กระนั้น พระวิญญูญาณอันศักดิ์สิทธิ์ดวงนั้นทรงยอมรับความหายนะและความตายด้วยความรักมนุษยชาติ นี่คือความหมายหนึ่งของการเสียสละ

เกี่ยวกับความหมายที่สอง พระเยซูคริสต์เจ้าทรงตรัสว่า " เราคือขนมปังที่มาจากสวรรค์" นี่มิใช่พระวรกายของพระเยซูคริสต์เจ้าที่มาจากสวรรค์ พระวรกายของพระองค์มาจากครรภ์ของพระนางแมรีแต่ความสมบูรณ์แบบของพระเยซูคริสต์เจ้ามาจากสวรรค์ สารัตถะของพระเยซูคริสต์เจ้ามาจากสวรรค์ พระวรกายของพระเยซูคริสต์เจ้าเป็นมนุษย์ธรรมดา ไม่มีข้อสงสัยเลยว่าพระวรกายของพระองค์มาจากครรภ์ของพระนางแมรี แต่สารัตถะของพระเยซูคริสต์เจ้า พระจิตวิญญูญาณของพระเยซูคริสต์เจ้า ความสมบูรณ์แบบของพระเยซูคริสต์เจ้ามาจากสวรรค์ ด้วยเหตุฉะนี้ การกล่าวที่ว่า พระองค์ทรงเป็นขนมปังจากสวรรค์จึงหมายถึงความสมบูรณ์แบบ ที่พระเยซูคริสต์เจ้าทรงแสดงออกมานั้นคือความสมบูรณ์แบบสวรรค์ และยังหมายถึงว่า พระพรที่สถิตอยู่ในพระองค์นั้นเป็นของขวัญและความเอื้ออารีที่มาจากวิมาน

พระองค์ทรงตรัสว่า “ใครก็ตามที่รับประทานขนมปังนี้จะอยู่ชั่วกัปชั่วกัลป์” พระเยซูคริสต์เจ้าทรงหมายความว่า ใครก็ตามที่ปรับเข้าหาความสมบูรณ์แบบจากสวรรค์ที่อยู่ในเราจะไม่มีวันตาย ใครก็ตามที่แบ่งปันและร่วมมีส่วนรับความเอื้ออารีจากวิมานที่แสดงอยู่ในตัวตนของเราจะมีชีวิตนิรันดร์ ใครก็ตามที่รับแสงธรรมนี้จะมีชีวิตอันเป็นอมตะ ความหมายนี้แสดงออกมาเช่นนี้แล้ว! พยานหลักฐานก็ชัดเจนปานนี้แล้ว! ไม่ต้องสงสัยเลยว่า คนที่ได้มาซึ่งความสมบูรณ์แห่งสวรรค์และแสวงหาความเรืองรองแห่งสวรรค์จากพระธรรมของพระเยซูคริสต์เจ้าจะมีชีวิตอยู่ตราบชั่วกัลปาวสาน นี่คือนี่หนึ่งในความเร่งรีบของการเสียสละตน

ในความเป็นจริงแล้ว พระศาสดาอับราฮัมได้ทรงพลีพระองค์ เนื่องด้วยพระองค์ทรงนำคำสอนจากสวรรค์มาให้มนุษย์และทรงพระราชทานอาหารทิพย์แก่มนุษย์ชาติ

ความหมายที่สามของการเสียสละตนคือ:-ถ้าเจ้าเพาะเมล็ดบนผืนดิน ต้นไม้ต้นใหญ่จะปรากฏให้เห็นจากเมล็ดนั้น เมล็ดสละตัวมันเองให้ต้นไม้ได้เกิดขึ้นมาจากเมล็ดนั้น ดูจากภายนอกเมล็ดหายและถูกทำลายไปแล้ว แต่เมล็ดซึ่งเป็นเม็ดเดียวกันกับที่สละตนนั้นได้ถูกดูดซึมและกลายเป็นตัวตนของต้นไม้ ได้กลายเป็นส่วนของต้นไม้ไม่ว่าจะเป็นดอก ผลและกิ่งก้านสาขา หากอัตรลักษณ์ของเมล็ดไม่ยอมสลายตัวเองให้แก่ต้นไม้ที่จะเกิดจากเมล็ดขึ้นมาให้เห็นแล้ว ก็จะไม่มีการงอกขึ้น ดอกและผลที่จะเกิดขึ้นต่อมา ดูจากภายนอก พระเยซูคริสต์เจ้าได้ทรงหายไป อัตรลักษณ์ของพระองค์ถูกซ่อนจากสายตาเหมือนกับที่เมล็ดได้หายไป แต่พระกรุณาธิคุณคุณลักษณะจากสวรรค์และความสมบูรณ์ของพระเยซูคริสต์เจ้ายังคงปรากฏให้เห็นอยู่ในชุมชนชาวคริสเตียนซึ่งตั้งขึ้นจากการเสียสละองค์ขององค์พระเยซูคริสต์เจ้า เมื่อเจ้ามองไปที่ต้นไม้เจ้าจะตระหนักว่าความสมบูรณ์แบบ พระพร คุณลักษณะและความงามของเมล็ดได้ปรากฏออกมาในกิ่งก้านสาขา ดอกและผล เพราะเหตุที่เมล็ดได้สละตัวมันเองให้แก่ต้นไม้ ถ้าเมล็ดไม่เสียสละต้นไม้ ต้นไม้นั้นก็จะไม่ยืนต้นให้เห็นเป็นตัวตน พระเยซูคริสต์เจ้าก็เปรียบเสมือนเมล็ดที่ทรงสละให้แก่ต้นไม้แห่งคริสเตียน ด้วยเหตุนี้ การเสียสละของพระองค์จึงทำให้ความสมบูรณ์แบบ ความเอื้ออารี ความกรุณา แสงธรรมนำทางและคุณงามความดีของพระองค์ได้แสดงปรากฏในชุมชนชาวคริสเตียน

ความสำคัญของการเสียสละตนประการที่สี่ก็คือหลักการที่ความจริงสละคุณลักษณะของตัวเอง คนจะต้องตัดตนเองออกจากอำนาจครอบงำจากโลกแห่งวัตถุ จากความต้องการทางอุปนิสัยใจคอและกฎเกณฑ์ต่างๆ เพราะโลกทางวัตถุเป็นโลกที่มีแต่ความเสื่อมทรามและความตาย มีความรู้สึกไปในทางธรรมชาติของสัตว์ มีความดุร้าย กระจายเลือด มีความทะเยอทะยาน อยากได้ใครมี ยกตัวเอง เห็นแก่ตัวเอง ติดอยู่กับกิเลส ที่กล่าวมานี้คือลักษณะของอุปนิสัยทางโลก คนจะต้องปลดตนเองออกจากความไม่สมบูรณ์แบบเหล่านี้ ต้องปลดความโน้มเอียงซึ่งมีลักษณะแปลกประหลาดต่อโลกแห่งความเป็นอยู่ทางวัตถุภายนอก

ในทางตรงกันข้าม คนจะต้องได้มาซึ่งคุณลักษณะทางธรรมและบรรลุถึงคุณธรรม สวรรค์ เขาจะต้องกลายเป็นภาพสะท้อนและมีความคล้ายคลึงกับพระผู้เป็นเจ้า เขาจะต้องแสวงหาความเอื้ออาทรอันเป็นอมตะ และกลายเป็นผู้แสดงออกซึ่งความรักของพระผู้เป็นเจ้า เป็นแสงที่นำทาง เป็นพฤษภาแห่งชีวิตและเป็นคลังแห่งความอารีของพระผู้เป็นเจ้า กล่าวคือ มนุษย์จะต้องสละคุณลักษณะและคุณธรรมของโลกทางธรรมชาติเพื่อให้ได้มาซึ่งคุณลักษณะและคุณธรรมแห่งภพของพระผู้เป็นเจ้า ขอให้เราคิดพิจารณาดูสารที่มีชื่อว่าเหล็ก ดูที่คุณสมบัติ เหล็กมีความแข็ง มีสีดำและเย็น เหล่านี้คือลักษณะพิเศษของเหล็ก เมื่อเหล็กท่อนเดียวกันนี้รับความร้อนจากไฟ มันก็จะสละคุณสมบัติทางความแข็งเพื่อรับความเหลว เหล็กสละคุณสมบัติซึ่งได้แก่ความดำเพื่อลักษณะทางแสงซึ่งเป็นคุณสมบัติของไฟ เหล็กสละคุณสมบัติของความเย็นเพื่อรับความร้อนที่มีอยู่ในไฟ ทำให้เหล็กไม่แข็งไม่ดำและไม่เย็นอีกต่อไป มันส่องแสงและแปลงสภาพหลังจากที่มันสละคุณลักษณะของตัวเองให้กับไฟ

เหมือนกันกับมนุษย์ที่ตัดและปลดตนเองจากลักษณะโดยกำเนิดทางธรรมชาติสละคุณสมบัติและความต้องการในโลกมนุษย์แล้วแสดงออกซึ่งความสมบูรณ์เพียบพร้อมของอาณาจักรสวรรค์เฉกเช่นเดียวกับที่ลักษณะของเหล็กหายไปโดยมีลักษณะของไฟปรากฏขึ้นแทนที่

ทุกคนที่ได้รับการฝึกฝนด้วยคำสอนของพระผู้เป็นเจ้าและเรื่องรองด้วยแสงแห่งการนำทางของพระองค์แล้วกลายเป็นผู้ศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าและในสัญญาของพระองค์ตลอดจนได้รับการกระตุ้นด้วยเพลิงแห่งความรักของพระผู้เป็นเจ้า คนเหล่านี้ต่างสละความไม่สมบูรณ์ของลักษณะโดยกำเนิดทางธรรมชาติของตนเพื่อจะได้ครองความสมบูรณ์แบบจากสวรรค์ หากเป็นไปตามนี้ คนที่มีความบริบูรณ์ก็จะเป็นผู้ให้แสงสว่าง คนที่ดีมีจุดยืนอยู่ในสถานะของการเสียสละตน ความหวังของเราคือ ความช่วยเหลือและความคุ้มครองจากพระผู้เป็นเจ้าจะทำให้เจ้าปลดตนเองออกจากข้อบกพร่องทั้งหมดทางโลก ทำให้เจ้าได้รับการชำระให้บริสุทธิ์จากความเห็นแก่ตัว จากความปรารถนาของมนุษย์ ได้รับชีวิตจากอาณาจักรของอับบาและได้รับความกรุณาจากสวรรค์ ขอให้แสงจากสวรรค์สาดมายังใบหน้าของเจ้า ขอให้เสาวคนธ์แห่งความศักดิ์สิทธิ์ทำให้มุขของเจ้าได้รับความสดชื่นและขอให้ลมหายใจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์กระตุ้นให้เจ้ามีชีวิตอันเป็นนิรันดร์³⁰

³⁰ *The Promulgation of Universal Peace*

15

ความจริงทางจิตวิญญาณได้เผยออกแล้ว³¹

[Spiritual Truth is Revealed]

เป็นความจริงที่ชัดเจนอยู่ในตัวเองแล้วว่าสิ่งดำรงอยู่ที่รับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัสไม่สามารถเข้าใจเนื้อแท้ของสารัตถะอันมีมาแต่บรมโบราณ ความอ่อนแออย่างที่สุดไม่สามารถเข้าใจพลังอันสมบูรณ์ เมื่อเรามองโลกสร้างสรรค์เราค้นพบความแตกต่างด้านระดับ ความแตกต่างนี้ทำให้ระดับที่ต่ำกว่าไม่สามารถเข้าใจระดับที่สูงกว่า ตัวอย่างเช่น อาณาจักรแร่ธาตุ ไม่ว่าแร่ธาตุจะก้าวหน้าไปเพียงใดก็ตามมันก็ไม่สามารถเข้าใจสิ่งหรือเหตุการณ์ที่ปรากฏในอาณาจักรพืช ไม่ว่าพืชจะพัฒนาถึงขั้นใดก็ตามแต่พืชก็ไม่สามารถส่งข่าวหรือติดต่อกับอาณาจักรของสัตว์ได้ และไม่ว่าต้นไม้จะเจริญอย่างสมบูรณ์เพียงใดมันก็ยังไม่สามารถตระหนักรู้เกี่ยวกับการเห็นทางสายตา การได้ยิน การได้กลิ่น การรับรสและการสัมผัส แม้ว่าต้นไม้จะได้ครอบครองการดำรงอยู่ในโลกแห่งสิ่งสร้างสรรค์ ต้นไม้ก็ยังไม่มีความรู้เกี่ยวกับอาณาจักรสัตว์ซึ่งอยู่ในระดับเหนือกว่า ในทำนองเดียวกัน ไม่ว่าสัตว์จะพัฒนาก้าวไกลไปเท่าใดมันก็ไม่มีความคิดในระดับมนุษย์ สัตว์ไม่มีความรู้ ไม่มีสติปัญญาและไม่มีจิตวิญญาณ ระดับที่ต่างกันคืออุปสรรคต่อความเข้าใจ แม้ทุกสิ่งจะอยู่ในโลกแห่งสรรพสิ่งสร้างสรรค์เดียวกัน สิ่งที่อยู่ในระดับต่ำกว่าไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่อยู่เหนือกว่า ไม่ว่าสิ่งนั้นจะเป็นแร่ธาตุ พืชหรือสัตว์ ระดับคืออุปสรรคและข้อจำกัด ในระดับมนุษย์ที่เป็นอยู่ เราอาจกล่าวว่าเรามีความรู้เรื่องพืช คุณลักษณะและผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับพืช แต่พืชกลับไม่มีความรู้หรือความเข้าใจอะไรเกี่ยวกับตัวเราเลย ไม่ว่ากุหลาบที่แทบจะสมบูรณ์แบบดอกนี้จะก้าวหน้าอยู่ในอาณาจักรของไม้ดอกแต่กุหลาบดอกนี้ไม่มีความสามารถในการได้ยินหรือเห็น เพราะฉะนั้นในโลกแห่งการสร้างสรรค์ซึ่งเป็นโลกแห่งปรากฏการณ์ ความแตกต่างของระดับจึงเป็นอุปสรรคหรือสิ่งกีดขวางความเข้าใจ เป็นไปได้อย่างไรที่มนุษย์ซึ่งเป็นสิ่งสร้างสรรค์ในระดับที่สูงจะสามารถเข้าใจสารัตถะของธาตุแท้แห่งสวรรค์ซึ่งเป็นแก่นสาร? ที่ไม่สามารถเข้าใจได้ก็เพราะว่าภาวะที่มีอยู่จริงแห่งความศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้านั้นสูงเกินกว่าที่มนุษย์ซึ่งถูกสร้างขึ้นมาจะเข้าใจได้

นอกเหนือจากนี้ ที่มนุษย์สามารถเข้าใจได้นั้นมีจุดสิ้นสุด แต่ตัวมนุษย์เองนั้นดำรงอยู่อย่างไม่มีที่สิ้นสุด เป็นไปได้หรือที่สารัตถะของพระผู้เป็นเจ้าจะมีจุดสิ้นสุด ส่วนมนุษย์ซึ่งถูกสร้างขึ้นมาดำรงอยู่อย่างไม่มีจุดสิ้นสุด? ที่จริงแล้วจะต้องสลับขอบเขตแล้วเป็นดังนี้คือ : มนุษย์มีจุดสิ้นสุดแต่สารัตถะของพระผู้เป็นเจ้าไม่มีจุดสิ้นสุด เรื่องอะไรก็ตามที่เข้ามาในขอบข่ายแห่งความเข้าใจของมนุษย์จึงต้องมีลักษณะจำกัดและมีขอบเขต เรื่องที่เข้ามาในขอบข่ายของการทำความเข้าใจของมนุษย์จะต้องเป็นเรื่องที่มีขอบเขตจำกัดและมีจุดสิ้นสุด แต่เนื่องจากสารัตถะของพระผู้เป็นเจ้าอยู่เหนือ

³¹ ปาฐกถาธรรมที่ยูนิติเซิร์ช มงแคล นิวเจอร์ซีย์ สหรัฐอเมริกา ณ วันที่ 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2455 (ค.ศ.1912) บันทึกโดย เอสเธอร์ ฟอสเตอร์

ความเข้าใจของมนุษย์ ดังนั้น จึงเป็นเหตุให้พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงดลบันดาลให้มีพระผู้แสดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้าของ ผู้ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงพระราชทานความโชติช่วงทางธรรมเพื่อที่พระศาสดาเหล่านั้นจะทรงทำหน้าที่เป็นสื่อกลางระหว่างมนุษย์ชาติและกับองค์ของพระผู้เป็นเจ้าของ พระผู้แสดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าผู้ทรงความศักดิ์สิทธิ์ซึ่งก็คือเหล่าพระศาสดาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเปรียบประดุจดังกระจกเงาซึ่งรับแสงเรืองรองจากดวงตะวันแห่งสัจจะ แต่ตะวันดวงนั้นมีได้เคลื่อนลงมาจากจุดที่ตรงศีรษะบนท้องฟ้าและมีได้กระทบอะไรกับการเข้าไปฉายแสงในกระจก ที่จริงแล้ว กระจกบานนี้ได้ผ่านการถูกขูดถูและใสบริสุทธิ์จนสามารถทำให้แสงที่สะท้อนปรากฏให้เห็นอยู่ในกระจกในระดับสูงสุด กระจกเงาเหล่านี้เป็นวัสดุทางโลกในขณะที่แก่นสารของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าสถิตอยู่ ณ จุดที่ไกลสุดจากโลก แม้ว่าแสงตะวันยังคงฉายอยู่และยังสำแดงความร้อนที่อยู่ใแสง และแม้ว่ากระจกเงาเหล่านี้กำลังเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับความสว่างโชติช่วงของตัวเอง แต่ดวงตะวันก็ยังคงอยู่ ณ จุดสูงสุดในตำแหน่งเดิม ดวงตะวันมิได้เคลื่อนเคลื่อนลงมา มิได้กระทบอะไรกับการเข้าไปส่องแสงในกระจก เพราะว่าดวงตะวันทรงไว้ซึ่งความศักดิ์สิทธิ์และเป็นที่เคารพสักการะ

ดวงตะวันแห่งความศักดิ์สิทธิ์และความเป็นจริงได้เผยตัวเองอยู่ในกระจกเงาบานต่างๆ แม้ว่าจะมีกระจกเงามากมายแต่มีดวงตะวันแค่ดวงเดียว พระกรุณาธิคุณที่ทรงพระราชทานมาให้มีหนึ่งเดียว สารัตถะของศาสนาจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้ามีเพียงหนึ่งเดียว จงพิจารณาดูแสงเดียวกันนั้นที่สะท้อนอยู่ในกระจกเงาบานต่างๆ หรือดูภาพสะท้อนของดวงตะวันที่อยู่ในั้น มีบางคนตกหลุมรักดวงตะวัน พวกเขามองเห็นความโชติช่วงของดวงตะวันดวงนั้นจากกระจกเงาทุกบาน พวกเขา มิได้ถูกล่ามหรือถูกผูกติดไว้กับกระจกเงา พวกเขาผูกพันกับดวงตะวันและบูชาดวงตะวันดวงนั้นในทุกๆ ที่ที่แสงฉายไปถึง แต่บรรดาผู้ที่บูชาแค่กระจกเงาและยึดติดกับกระจกกลับถูกกันออกไปจากการได้เห็นแสงของดวงตะวันที่ฉายปรากฏอยู่ในกระจกอีกบานหนึ่ง ตัวอย่างเช่น ดวงตะวันแห่งความเป็นจริงเผยออกมาในกระจกเงาพระโมเสก บรรดาผู้ที่จริงใจต่างยอมรับและมีความเชื่อในดวงตะวันที่เห็นดวงนั้น แต่เมื่อดวงตะวันดวงเดียวกันนั้นฉายออกมาจากกระจกเงาพระเยซูคริสต์ บรรดาชาวยิวที่มีได้มีใจรักดวงอาทิตย์และที่กำลังถูกความเลื่อมใสในกระจกเงาที่สะท้อนพระโมเสสพันธนาการไว้จึงไม่เห็นแสงธรรมและความสว่างโชติช่วงของดวงตะวันแห่งความเป็นจริงอันงดงามของพระเยซูคริสต์ พระวณะของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่ฉายจากกระจกเงาพระโมเสกผ่านทางช่องทางอันงดงามของพระเยซูคริสต์นั้นกลับให้ความหมายอย่างสมบูรณ์และน่าพิศวงมากขึ้น รัศมีแห่งพระธรรมนั้นฉายอย่างเจิดจ้า แต่ทุกวันนี้ชาวยิวก็ยังคงยึดกับกระจกเงาพระโมเสกอยู่ ดังนั้นพวกเขาจึงเสียโอกาสที่จะได้เห็นแสงธรรมอันเป็นนิรันดร์ของพระเยซูคริสต์เจ้า

โดยสรุปแล้ว ดวงตะวันดวงนั้นก็คือดวงตะวันดวงเดียวกัน แสงที่เป็นแสงเดียวกันนั้นฉายไปทั่วสรรพสิ่งที่เป็นปรากฏการณ์อันอัศจรรย์ ทุกสิ่งสร้างสรรค์ล้วนมีส่วนได้รับแสงนี้ แต่กระจกเงาที่ใสบริสุทธิ์เผยเรื่องราวเกี่ยวกับความเอื้ออาทรนี้อย่างเต็มที่

บริบูรณ์ ดังนั้นเราจึงต้องบูชาแสงจากดวงอาทิตย์ไม่ว่าจะฉายให้เห็นในกระจกบานใด เราจะต้องไม่เพลิดเพลนไปกับความมืด เพราะอคติคืออุปสรรคที่ทำให้เราไม่ตระหนักรู้ความเป็นจริง เพราะฉะนั้น แสงรัศมีมีเพียงหนึ่งเดียว ความเป็นจริงทั้งหมดของมนุษย์จะต้องยอมเป็นที่รองรับแสงธรรมเดียวกัน และยอมรับพลังกระตุ้นที่สมานพวกเขาไว้ในความเรืองรองของแสงนั้น

นี่คือศตวรรษอันรุ่งเรือง เราจึงมีความหวังว่าแสงของดวงตะวันแห่งสัจจะอาบมนุษยชาติโดยทั่วกัน ขอให้ตาของพวกเขาเปิดและให้หูของพวกเขาได้ยิน ขอให้วิญญาณของพวกเขาได้รับการฟื้นฟูและคบหากันอย่างสมัครสมานสามัคคีอย่างที่สุดภายใต้แสงธรรมเดียวกันนี้ ³²

³² *The Promulgation of Universal Peace*

16

ภพของพระผู้เป็นเจ้า³³

[The World of God]

เรามีความสุขอย่างเหลือล้นที่ได้พบกับเจ้า ขอความสรรเสริญจงมีแด่พระผู้เป็นเจ้า เบื้องหน้าเรา เราเห็นบรรดาผู้ที่มีศรัทธาและพลังความก้าวหน้าทางจิตวิญญาณ มากอย่างผิดธรรมดา ในความเป็นจริงแล้ว ประชาชนในทวีปนี้³⁴ มีความสามารถ อย่างยิ่ง พวกเขาทำให้เรามีความสุขและเราสวดมนต์ตลอดเวลา ขอพระผู้เป็นเจ้า ทรงส่งเสริมและช่วยพวกเขาให้ก้าวหน้าไปในทุกระดับแห่งความเป็นอยู่ ขณะที่เขา ก้าวหน้าในทางวัตถุ ขอให้เขาพัฒนาทางระดับอุดมการณ์ทางธรรม เพราะ ความก้าวหน้าทางวัตถุไร้ประโยชน์หากปราศจากซึ่งความเจริญทางธรรมและวัตถุก็ มิได้ก่อผลให้อย่างยั่งยืนชั่วนานาน ตัวอย่างเช่น ไม่ว่ามนุษย์จะฝึกและพัฒนาทาง กายภาพมากเพียงใดก็ตาม จะไม่มีความก้าวหน้าอย่างแท้จริงในสถานะของมนุษย์ นอกเสียจากว่าจิตใจจะพัฒนาตามไปด้วย ไม่ว่ามนุษย์จะได้รับผลดีทางวัตถุมาก เพียงใดก็ตามเขาก็จะไม่สามารถตระหนักหรือแสดงออกซึ่งโอกาสสูงสุดของชีวิตที่ ปราศจากคุณงามความดีทางจิตใจ พระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างทุกสรรพสิ่งในโลกให้อยู่ ภายใต้กฎที่มีระดับความก้าวหน้าทางวัตถุ แต่พระองค์ทรงสร้างมนุษย์และทรง พระราชทานพลังแก่นมนุษย์เพื่อให้มนุษย์ก้าวไปสู่ความเจริญทางธรรมและให้รุดหน้า ไปสู่อานาจกรเหนือธรรมชาติ พระองค์มิได้สร้างปรากฏการณ์ให้วัตถุเหมือนกับ ภาพจำลองของพระองค์หรือให้คล้ายคลึงกับพระองค์ พระองค์ทรงทำให้มนุษย์โดดเด่นเหนือสรรพสิ่งสร้างสรรคอื่นๆ ทุกสรรพสิ่งสร้างสรรคyclic เว้นมนุษย์ล้วนถูก ครอบงำโดยธรรมชาติและโดยประสาทสัมผัส แต่มนุษย์ถูกสร้างให้มีพลังทาง อุดมการณ์ทางธรรมเพื่อที่เขาจะได้รับรู้สภาพที่เป็นจริงทางสติปัญญาและทางจิต วิญญาณ พระองค์ทรงนำมาซึ่งสิ่งที่เป็นทุกอย่างสำหรับโลกนี้ แต่มนุษย์เป็นสิ่ง สร้างสรรคที่ถูกหมายมั่นไว้ให้สะท้อนคุณธรรมจากสวรรค์ จงพิจารณาดูว่าระดับสิ่ง สร้างสรรคสูงสุดถดถอยมาจากมนุษย์คือสัตว์ สัตว์มีความเหนือกว่าทุกระดับชีวิต ยกเว้นมนุษย์ อย่างที่ปรากฏให้เห็นคือสัตว์ถูกสร้างขึ้นเพื่อชีวิตของโลกนี้ คุณ ค่าสูงสุดของสัตว์อยู่ที่ความเป็นเลิศในระดับความเป็นอยู่ทางกาย สัตว์มีความ สมบูรณ์ก็ต่อเมื่อมีร่างกายแข็งแรงและประสาทสัมผัสทางร่างกายยังมีอยู่ครบ เมื่อ สัตว์มีคุณสมบัติทางด้านความสมบูรณ์ทางสุขภาพร่างกาย มีพลังกำลังกายทำงาน อย่างมีระเบียบแบบแผนซึ่งเป็นคุณลักษณะพิเศษและเมื่ออาหารและสภาพ สิ่งแวดล้อมเป็นไปตามความต้องการของสัตว์ สัตว์นั้นก็จะได้รับบรรลุถึงความสมบูรณ์ แบบในอาณาจักรของมัน แต่การบรรลุถึงซึ่งคุณธรรมของมนุษย์มิได้ขึ้นอยู่กับสิ่ง เหล่านี้ เพราะไม่ว่าสุขภาพหรือพลังกำลังของเขาจะสมบูรณ์แบบมากเพียงใด หาก ความเป็นเลิศของเขามีเพียงแค่นี้เท่ากล่าวมานี้ เขาก็ยังมิได้รับการยกระดับให้อยู่

³³ ปาฐกถาธรรมที่บ้าน นายและนาง วิลเลียม ชูทเธอร์แลนด์ แม็กเวล บ้านเลขที่ 716 พายแอวินว เวส มอนทรีล แคนาดา เมื่อวันที่ 1 กันยายน 1912 (พ.ศ 2455) จากบันทึกหมายเลข

³⁴ ทวีปอเมริกาเหนือ

เหนือสัตว์ที่บรรลุลแล้วซึ่งความบริบูรณ์เหล่านั้น ที่มากกว่าและเหนือกว่านั้นก็คือ พระผู้เป็นเจ้าของได้ทรงเปิดประตูแห่งคุณธรรมอันเลิศและการได้มาซึ่งคุณธรรมนั้นต่อหน้ามนุษย์แล้ว พระองค์ทรงสร้างให้มีความรื่นลับแห่งอาณาจักรสวรรค์อยู่ในตัวตนของเขา พระองค์ทรงพระราชทานพลังทางสติปัญญาเพื่อว่าการใช้เหตุและผลที่เสริมด้วยพระจิตวิญญาณศักดิ์สิทธิ์จะช่วยให้เขาเห็นอย่างทะลุปรุโปร่ง ได้ค้นพบความเป็นจริงอันสมบูรณ์และได้รู้เกี่ยวกับความรื่นลับของโลกที่มีนัยสำคัญต่างๆ อยู่มากมาย แต่เนื่องจากพลังที่แทรกซึมรับความรู้อันสมบูรณ์แบบนี้เป็นพลังเหนือมนุษย์และอยู่เหนือธรรมชาติ มนุษย์จึงกลายเป็นศูนย์กลางทางจิตวิญญาณและอำนาจบังคับที่ทำให้จิตวิญญาณจากสวรรค์ได้สำแดงอยู่ในตัวตนของเขา รัศมีแห่งอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าของฉายอยู่ในวิหารแห่งหัวใจของเขา สัญญาณแห่งคุณลักษณะและความสมบูรณ์แบบของพระผู้เป็นเจ้าของเผยออกมาในความใหม่ของชีวิตของเขา เขาได้เข้าถึงความรุ่งโรจน์อันเป็นอมตะและความเป็นอยู่อันเป็นนิรันดร์ ความรู้ของพระผู้เป็นเจ้าของออกมาและความรื่นลับแห่งอาณาจักรอันเกรียงไกรอาจจะได้เปิดออก

มนุษย์เปรียบเสมือนดังตะเกียงแต่รัศมีของอาณาจักรเปรียบประดุจดั่งแสงของตะเกียงนั้น มนุษย์เปรียบเสมือนกระจกเงาแต่ความงดงามทางจิตวิญญาณเปรียบดังแสงที่อยู่ในกระจกเงานั้น ไม่ว่ากระจกเงานั้นจะกระจายแสงได้ดีเพียงใด ทรายเทาที่ไม่มีแสงส่องมา กระจกเงาบานนั้นก็ยังคงมืดอยู่ในทำนองเดียวกัน ไม่ว่ามนุษย์จะพัฒนาจนประสบความสำเร็จทางด้านวัตถุมากเพียงใดก็ตาม ถ้าเขาขาดคุณธรรมทางจิตวิญญาณ เขาก็จะเหมือนกับกระจกเงาที่ไร้แสง ข้อดีของวัตถุก็เหมือนกับร่างกายที่สมบูรณ์ แต่ร่างกายนี้ก็ต้องการจิตวิญญาณ ไม่ว่าร่างกายจะงดงามและสมบูรณ์เพียงใดแต่ถ้าหากว่าร่างกายขาดจิตวิญญาณและเจตจำนง ร่างกายนั้นก็ตาย แต่ถ้าร่างกายเดียวกันนั้นรวมตัวกับจิตวิญญาณและแสดงควมมีชีวิตออกมา ความสมบูรณ์และข้อดีในร่างกายนั้นก็จะเป็นที่ประจักษ์ มนุษย์ตายทางจิตวิญญาณถ้าเขาขาดพระจิตวิญญาณศักดิ์สิทธิ์และพระกรุณาธิคุณที่มาจากพระจิตวิญญาณนั้น

ตัวอย่างเช่น ไม่ว่าเด็กๆ จะดีและบริสุทธิ์มากเพียงใดก็ตาม ไม่ว่าพวกเขาจะมีสุขภาพอนามัยทางร่างกายสมบูรณ์ดีเท่าไร แม้กระนั้นพวกเขาก็ยังถูกนับว่าไม่สมบูรณ์เพราะความสามารถทางสติปัญญาของพวกเขายังไม่สำแดงออกเต็มที่ พวกเขาจะได้รับการนับว่ามีความสมบูรณ์ก็ต่อเมื่อความสามารถทางสติปัญญาของพวกเขาแสดงพลังโน้มนำอย่างเต็มที่และได้บรรลุสู่สุกสุมาภาวะ ในทำนองเดียวกันไม่ว่าพวกเขาจะก้าวหน้าทางโลกหรือพัฒนาอารยธรรมทางโลกให้ก้าวไกลไปเพียงใดก็ตาม เขาก็ยังไม่ได้ชื่อว่ามีคุณสมบัติอันนอกเสียจากว่าเขาจะได้รับการกระตุ้นจากพระกรุณาธิคุณของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ ทั้งนี้เพราะเป็นที่ชัดเจนแล้วว่า เขาจะเป็นคนเขลาและถูกตัดสิทธิ์จนกว่าเขาจะได้รับแรงกระตุ้นจากพระผู้เป็นเจ้าของ ด้วยเหตุนี้ พระเยซูคริสต์เจ้าจึงได้ทรงดำรัสว่า " ถ้ามนุษย์มิได้เกิดจากน้ำและจากพระจิตวิญญาณแล้ว เขาก็จะไม่สามารถเข้าสู่อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าของได้" พระดำรัสนี้

หมายความว่า ถ้ามนุษยมิได้ถูกปลดปล่อยจากโลกวัตร มิได้เป็นอิสระจากการถูกจองจำด้วยวัตรนิยมและเข้ารับส่วนบุญจากโลกแห่งจิตวิญญาณแล้วเขาก็จะไม่ได้รับการประสิทธิประสาทพระพรและความโปรดปรานที่มาจากอาณาจักรของพระเจ้า เป็นเท่าที่เราสามารถพูดถึงเขาได้ก็คือ เขาเป็นสัตว์เต็มรูปแบบ ไม่มีใครมีสิทธิเรียกเขาว่าเป็นมนุษยได้ พระองค์ยังทรงตรัสไว้อีกด้วยว่า "สิ่งที่เกิดจากเนื้อหนังก็เป็นเนื้อหนัง สิ่งที่เกิดจากจิตวิญญาณก็เป็นจิตวิญญาณ" มีความหมายว่า ถ้ามนุษยตกเป็นทาสของธรรมชาติ เขาก็มีสภาพเหมือนกับสัตว์ เขาเป็นแค่ตัวตนที่เกิดเป็นร่างกายเท่านั้น—นั่นก็คือ เขาอยู่ในโลกแห่งวัตรและตกอยู่ภายใต้บังคับบัญชาของกฎ ถูกควบคุมระเบียบโดยธรรมชาติ แต่ถ้าเขาได้รับการล้างบาปด้วยพระจิตวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ เขาก็จะเป็นอิสระจากพันธะทางธรรมชาติ ได้รับการปลดปล่อยจากแนวโน้มของสัตว์และก้าวหน้าในอาณาจักรของมนุษย แล้วเขาก็จะเหมาะแก่การได้เข้าไปในอาณาจักรของพระเจ้า โลกแห่งอาณาจักรเป็นดินแดนที่ได้รับพระกรุณาธิคุณและความเอื้ออารีจากพระเจ้า เป็นการที่เขาได้เข้าถึงคุณธรรมสูงสุดแห่งมนุษยชาติ คือสถานะที่ได้เข้าใกล้พระเจ้า เป็นพระเจ้า คือฐานะที่เขาจะได้รับรางวัลจากพระเจ้าเป็นนิตย์มาแต่โบราณกาล เมื่อมนุษยเจริญก้าวหน้าไกลมาถึงสถานะนี้ เขาก็ได้เกิดเป็นครั้งที่สอง ครั้งแรกก่อนหน้าหรือก่อนที่เขาจะเกิดเป็นตัวตน มนุษย์อยู่ในโลกแห่งมดลูก เขามิได้รู้เกี่ยวกับโลกนี้ เขามีตาแต่ไม่สามารถเห็น เขามีหู แต่ไม่ได้ยิน ต่อเมื่อเขาเกิดจากโลกแห่งมดลูก เขาก็ได้เห็นโลกอีกโลกหนึ่ง เห็นดวงอาทิตย์ฉายแสงอย่างงดงาม เห็นดวงจันทร์ส่องสว่างอยู่บนท้องฟ้า เห็นดวงดาวระยิบระยับอยู่บนนภาที่กว้างใหญ่ไพศาล เห็นทะเลที่มีคลื่นสาดซัด เห็นต้นไม้ที่สีเขียวชอุ่ม เห็นสิ่งสร้างสรรค์นานาชนิดใช้ชีวิตอย่างมีความสุขอยู่ในโลกนี้ มีความเอื้ออารีอย่างมีรูจบทเตรียมไว้สำหรับเขา ไม่มีสิ่งเหล่านี้อยู่ในโลกแห่งมดลูก เขาไม่ได้รู้เกี่ยวกับสิ่งที่มีอยู่ในโลกซึ่งมีขอบเขตไพศาลขณะที่อยู่在那นั้น แต่หลังจากที่เกิดออกมาจากครรภ์มารดาเขาเริ่มเปิดตาและได้เห็นความอัศจรรย์ของจักรวาลอันกว้างขวางอย่างไร้ขอบเขต ในทำนองเดียวกัน トラาบใดที่มนุษยอยู่ในครรภ์ของอาณาจักรมนุษย トラาบเท่าที่เขาเป็นเซลล์ของธรรมชาติและขาดการติดต่อ เขาจึงไม่มีความรู้เกี่ยวกับจักรวาลแห่งราชอาณาจักร แต่ถ้าหากเขาได้เกิดใหม่ในขณะที่ยังอยู่ในโลกแห่งธรรมชาติ เขาก็จะได้รับรู้เกี่ยวกับภพแห่งพระเจ้า จะได้เห็นว่ามีอีกภพหนึ่งที่สูงกว่ารอเขาอยู่ เห็นความเอื้ออารีของพระเจ้าหลังไหลลงมา เห็นชีวิตอันเป็นนิรันดร์รออยู่ เห็นความรุ่งโรจน์อันเป็นอนันต์ที่รายล้อมเขา มีสัญญาณ ความเป็นจริงและความยิ่งใหญ่พร้อมอยู่ ณ ที่นั้น เขาจะได้ประจักษ์ในแสงสว่างของพระเจ้า ประสบการณ์เหล่านี้จะเป็นของเขาในตอนที่เขาหลุดจากโลกแห่งธรรมชาติออกไปสู่ภพแห่งพระเจ้า ดังนั้น จึงมีการเกิดสองลักษณะสำหรับมนุษยที่สมบูรณ์แบบ ครั้งแรกคือการถือกำเนิดเป็นตัวตน เป็นการเกิดจากครรภ์มารดา ครั้งที่สองคือการเกิดทางจิตวิญญาณที่มาจากภพทางธรรมชาติ เป็นการเกิดโดยที่เขาไม่ตระหนักรู้เกี่ยวกับภพใหม่ที่เขากำลังจะเข้าไปอยู่ ดังนั้นการเกิดใหม่จึงมีความหมายว่า เขาได้รับการปลดจากการเป็นเซลล์ของธรรมชาติ ได้รับการ

ปล่อยเป็นอิสระจากความผูกพันจากชีวิตที่เป็นมัตตัยและติดอยู่กับวัตถุ นี่คือการเกิดครั้งที่สองทางจิตวิญญาณ เป็นไปตามที่พระเยซูคริสต์เจ้าทรงตรัสไว้ในพระคัมภีร์

คนส่วนใหญ่ถูกพันธนาการด้วยรากฐานของกฎทางธรรมชาติ จมอยู่ที่ทะเลแห่งวัตถุ เราต้องอธิษฐานขอให้พวกเขาได้เกิดใหม่เพื่อว่าพวกเขาจะได้มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและได้ยินเรื่องเกี่ยวกับจิตวิญญาณ เพื่อพวกเขาจะได้รับหัวใจอีกดวงหนึ่งเป็นของขวัญ มีพลังใหม่ที่เหนือธรรมชาติ และได้รับความเอื้ออารีจากพระผู้เป็นเจ้าในภพที่ไม่มีวันสิ้นสุด

ณ ปัจจุบัน โลกแห่งมนุษย์ชาติกำลังดำเนินต่อไปในความมืดเพราะมนุษย์ชาติการติดต่อกับภพของพระผู้เป็นเจ้า ด้วยเหตุนี้เราจึงไม่ได้เห็นสัญญาณของพระผู้เป็นเจ้าในหัวใจของมนุษย์ พยานภาพแห่งพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์จึงมิได้มีอำนาจใ้มน้ำวจิตใจของผู้ใด เมื่อความแจ่มแจ้งทางธรรมแสดงปรากฏให้เห็นในโลกแห่งมนุษย์ชาติเมื่อคำสอนและคำแนะนำจากสวรรค์เป็นที่ประจักษ์ ความรู้แจ้งเห็นจริงก็จะตามมาบังเกิดมีจิตวิญญาณใหม่ภายในมนุษย์ พลังใหม่ถูกส่งลงมาพร้อมทั้งมอบชีวิตใหม่ให้ เสมือนเป็นการเกิดออกมาจากอาณาจักรสวรรค์สู่อาณาจักรของมนุษย์ เมื่อมนุษย์ได้รับคุณธรรมเหล่านี้ ความเป็นหนึ่งเดียวกันของมนุษย์ชาติก็จะถูกเผยออก และแล้วธงแห่งสันติภาพระดับสากลก็จะถูกชักขึ้น ความเสมอภาคระหว่างมนุษย์ชาติทั้งหลายก็จะกลายเป็นจริง โลกตะวันออกและตะวันตกกลายเป็นหนึ่งเดียวกัน จากนั้นความยุติธรรมของพระผู้เป็นเจ้าก็จะแสดงปรากฏให้เห็น มนุษย์ชาติทั้งหมดจะดูประหนึ่งเป็นสมาชิกของครอบครัวเดียวกัน และสมาชิกของครอบครัวนั้นจะอุทิศตนต่อความร่วมมือและการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แสงแห่งความรักของพระผู้เป็นเจ้าจะฉาย ความสุขอันเป็นอนันต์จะถูกเผยออก และทุกคนจะบรรลุสู่ความปิติยินดีอันเป็นนิรันดร์

เราจะสวดมนต์และเจ้าจะต้องสวดมนต์เช่นกัน ขอให้เจ้าได้รับความเอื้ออารีจากสวรรค์สมดังใจปรารถนา ขอให้ความความขัดแย้งและความเป็นปฏิปักษ์ต่อกันถูกกำจัดออกไป ขอให้ระงับยับยั้งการทำสงครามและการนองเลือด เพื่อมนุษย์จะได้ติดต่อกันด้วยอุดมการณ์อันสูงส่ง เพื่อว่าทั้งหมดจะได้ดีมีจากน้ำพุแหล่งเดียวกัน ขอให้พวกเขาได้รับความรู้จากแหล่งที่มาจากสวรรค์เดียวกัน ขอให้หัวใจทุกดวงเรื่องรองด้วยรังสีแห่งดวงตะวันแห่งสารัตถะดวงเดียวกัน ทั้งหมดต่างเข้ามาหาวิทยาลัยของพระผู้เป็นเจ้า ต่างได้รับคุณธรรมทางจิตวิญญาณและต่างก็แสวงหาพระกรุณาธิคุณจากสวรรค์ ถ้าเป็นอย่างที่กล่าวมานี้ โลกทางวัตถุและปรากฏการณ์ก็จะกลายเป็นกระจกเงาของพระผู้เป็นเจ้า มีคุณธรรมจากสวรรค์แห่งอาณาจักรอันเกรียงไกรสะท้อนอยู่ในกระจกที่ใสบริสุทธิ์บานนั้น ³⁵

³⁵ *The Promulgation of Universal Peace*